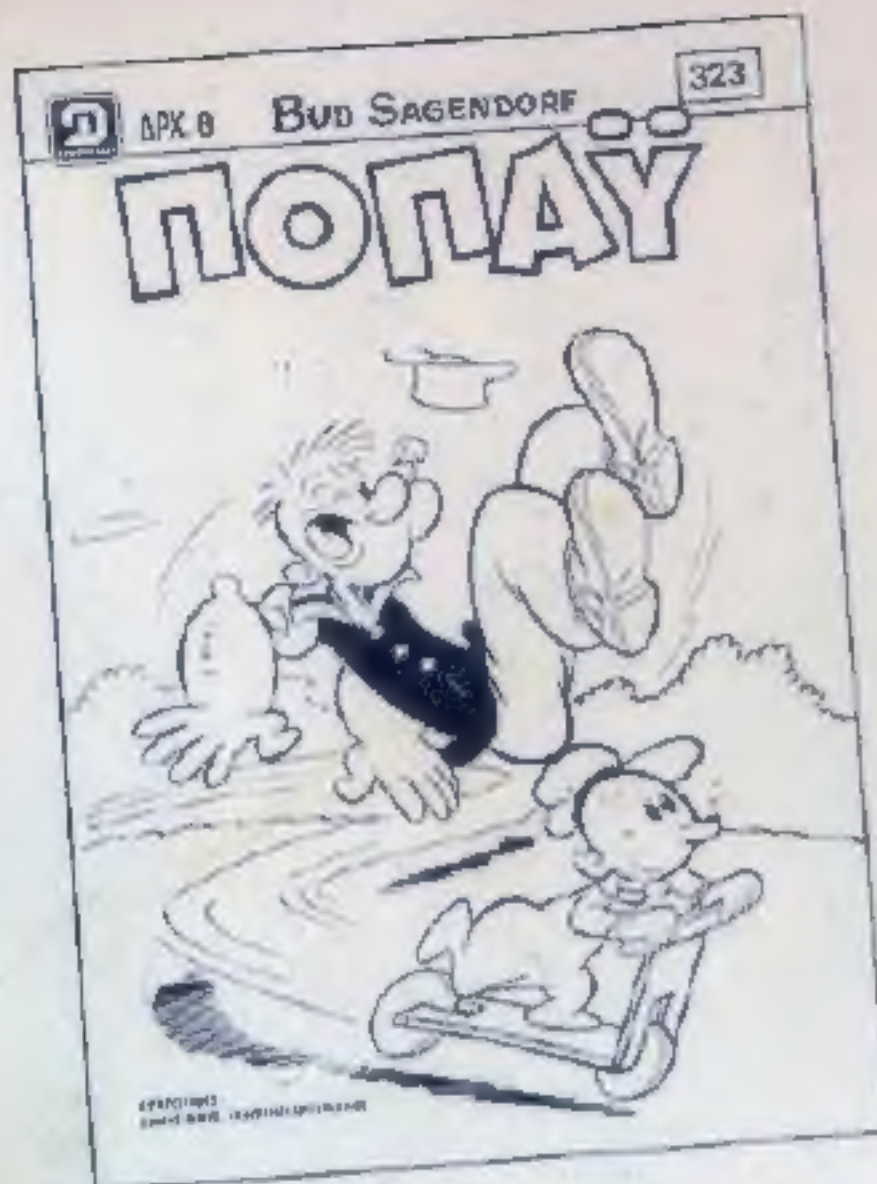

ΠΟΠΑΪ

**ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
«ΠΟΠΑÏ»**

Ο άπιαστος, ο θρυλι-
κός ΣΠΑΝΑΚΗΣ, ΤΟ
σιδερόπλοιο ναυ-
τόκι σε νέες κοτο-
πληκτικές εξορμήσεις

ΠΟΠΑÏ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ Ζ' ΑΡΙΘ. 322 - ΔΡΧ 8 - 23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1979

Λυκαβηττού 1γ-Αθήναι 135
τηλέφ 3638842. 3602139

Εκδότης Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Ιφικράτους 4-Αθήναι

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

DRAGOUNIS publisher
JOHN G. DRAGOUNIS & SONS LTD
15 Lycabittou street - Athens - 135

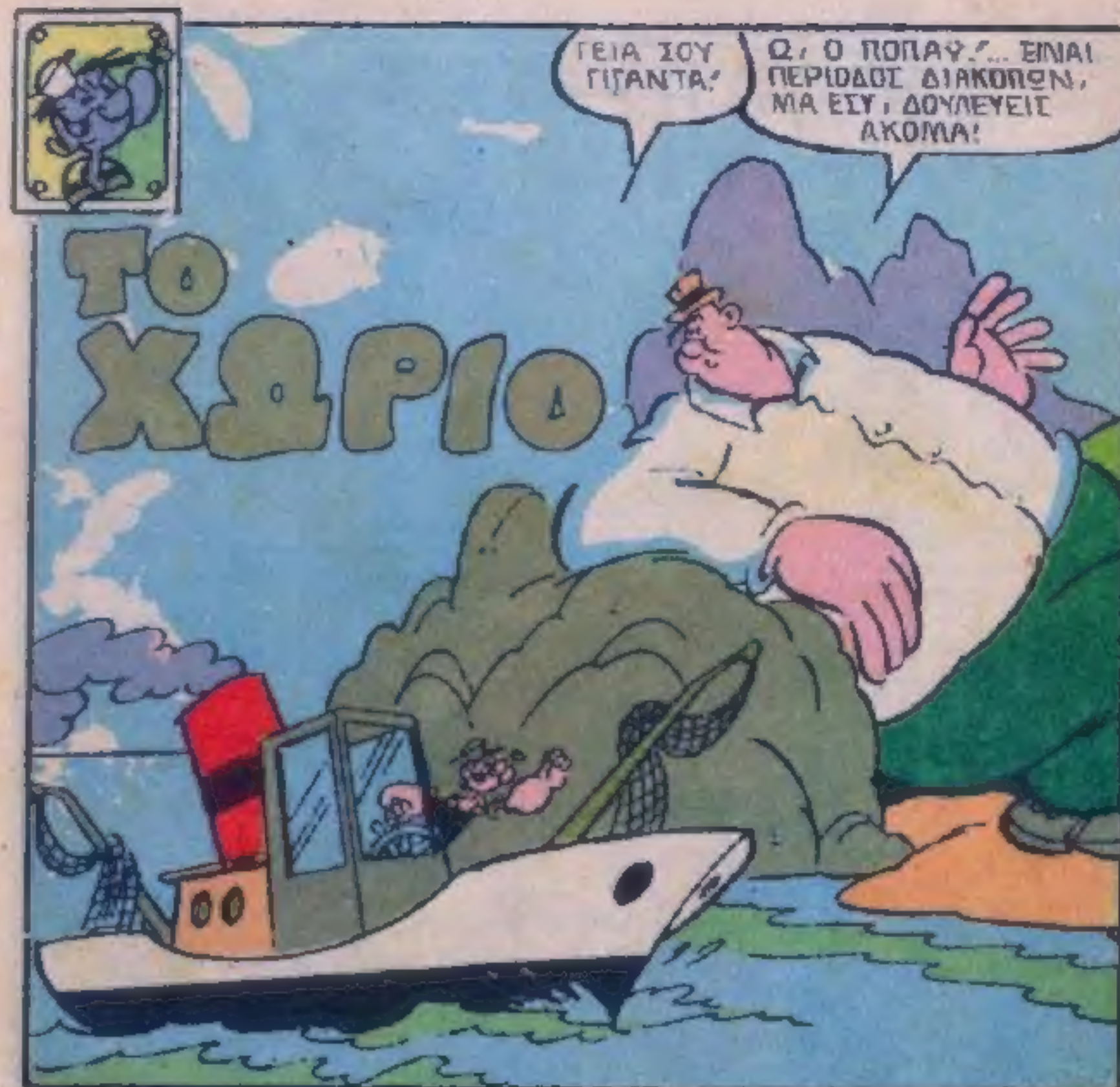
Εκδοτρια εταιρεία
Ι.Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ Ε.Π.Ε

Διευθυντής συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

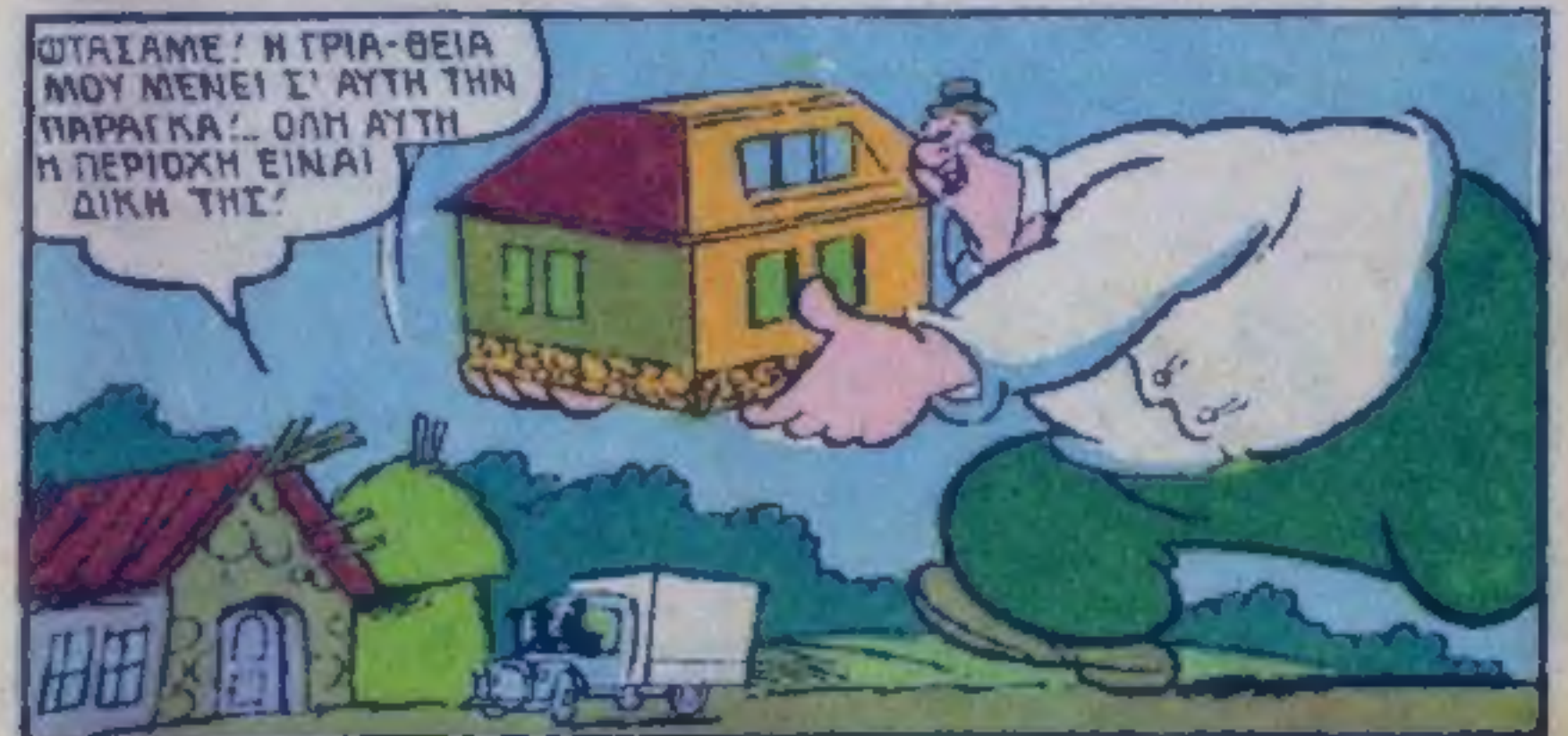
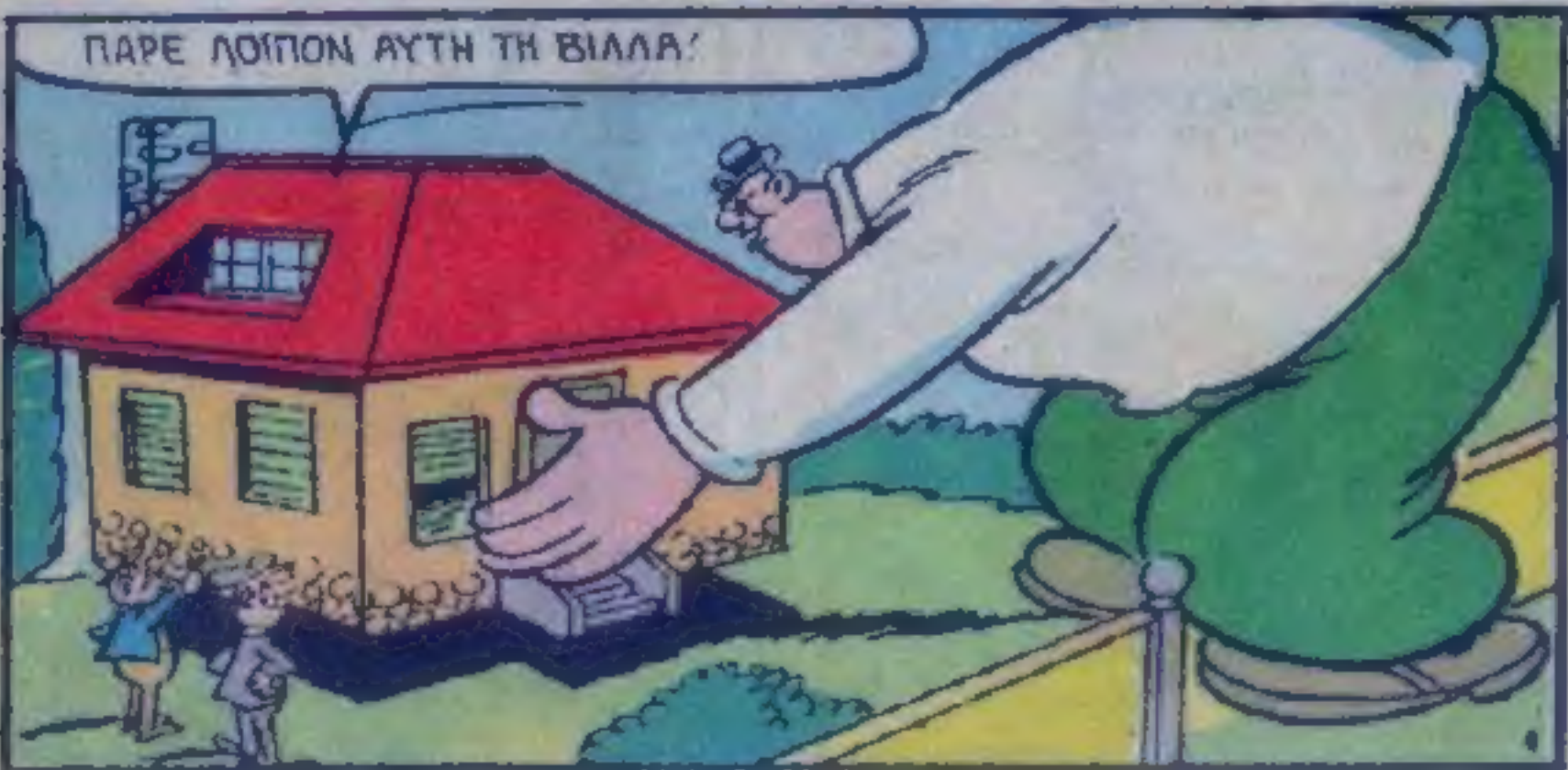
Υπευθυνός τυπογραφείου
Β. Γεωργιάδης
Μεταμορφώσεως 40-42

*Απαγορεύεται κάθε αναδημοσίευση

© 1973 K.F.S. (USA) PRODUCTIONS PRINTED IN GREECE

Η ΓΡΙΑ ΒΕΙΑ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΑΡ-
ΡΩΣΤΗ ΣΤΟ ΚΡΕΒΒΑΤΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΠΟ-
ΡΕΙ ΝΑ ΔΕΙ ΤΙΠΟΤΑ!

ΒΟΗΘΕΙΑ!

ΜΠΑΝΓΚ!
ΜΠΑΝΓΚ!

ΒΕΙΑ! ΕΜΕΙΣ ΕΙΜΑΙ-
ΤΕ Τ' ΑΝΗΨΑΚΙΑ ΣΟΥ!

ΑΧ! ΝΟΜΙΖΑ ΟΤΙ ΗΤΑΝ ΤΙΠΟΤΑ ΚΛΕΦΤΕΣ! ΕΧΩ ΤΟ
ΠΟΡΤΟΦΟΛΙ ΜΟΥ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΣΤΡΩΜΑ ΚΑΙ ΠΡΕ-
ΠΕΙ ΝΑ ΤΟ ΦΙΛΑΩ!

ΑΠΟ ΤΩΡΑ
ΚΑΙ ΣΤΟ Ε-
ΞΗΣ ΘΑ ΤΟ
ΦΥΛΑΜΕ
ΕΜΕΙΣ!

ΘΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ ΣΤΑ ΧΩΡΑΦΙΑ
ΣΟΥ ΚΑΙ ΣΥ ΘΑ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕ-
ΣΑΙ!

ΜΠΡΑΒΟ, ΠΑΙ-
ΔΙΑ ΜΟΥ!

ΚΟΙΜΗΣΟΥ, ΒΕΙΟΥΛΑ! ΚΑΝΕ
ΝΑΝΑΚΙΑ!

ZZZ!

ΕΣΥ, ΕΛΑ ΜΙΑΣΙ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ! ΒΑ
ΠΑΡΟΥΜΕ ΜΕΡΙΚΑ ΣΠΙΤΙΑ ΝΑ ΤΑ
ΦΕΡΟΥΜΕ ΕΔΩ!

ΘΑΡΘΟΥΝ ΝΑ
ΜΕΙΝΟΥΝ ΕΔΩ
ΠΟΛΛΟΙ ΑΝ-
ΘΡΩΠΟΙ!

ΝΑΙ! ΣΗΜΕΡΑ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΘΕΛΕΙ
ΝΑ ΖΕΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ, ΣΤΟΝ ΚΑΒΑΡΟ
ΑΕΡΑ!

ΒΑΡΕΘΗΚΑΝ Ν' ΑΝΑΠΝΕ-
ΟΥΝ ΤΑ ΚΑΥΣΑΕΡΙΑ ΤΗΣ
ΠΟΛΗΣ!

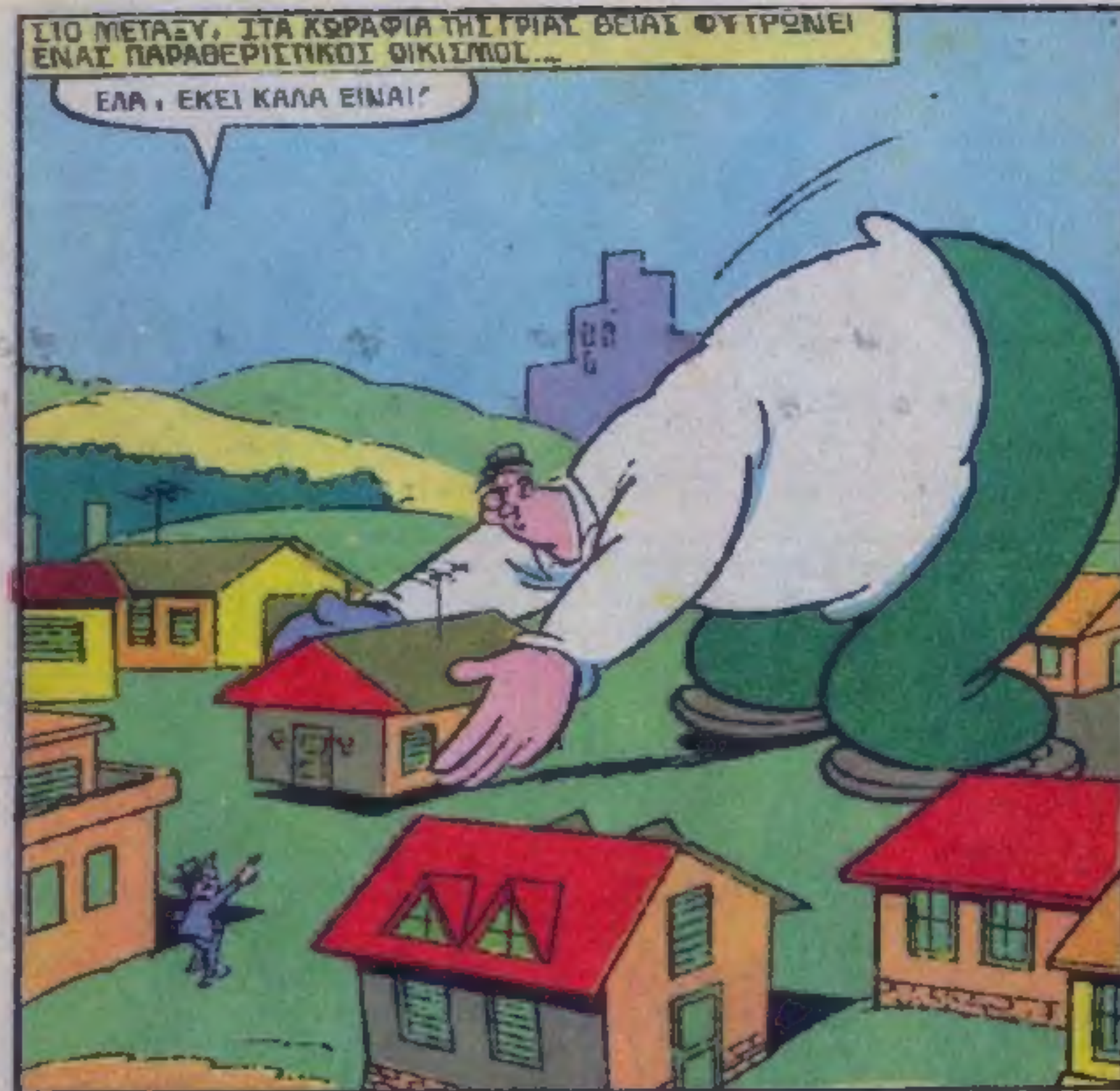
ΕΝΩ ΑΥΤΟΙ ΒΑ ΦΕΡΝΟΥΝ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ
ΕΓΩ ΘΑ ΨΑΧΝΩ ΓΙ' ΑΓΟΡΑ-
ΣΤΕΙΣ!

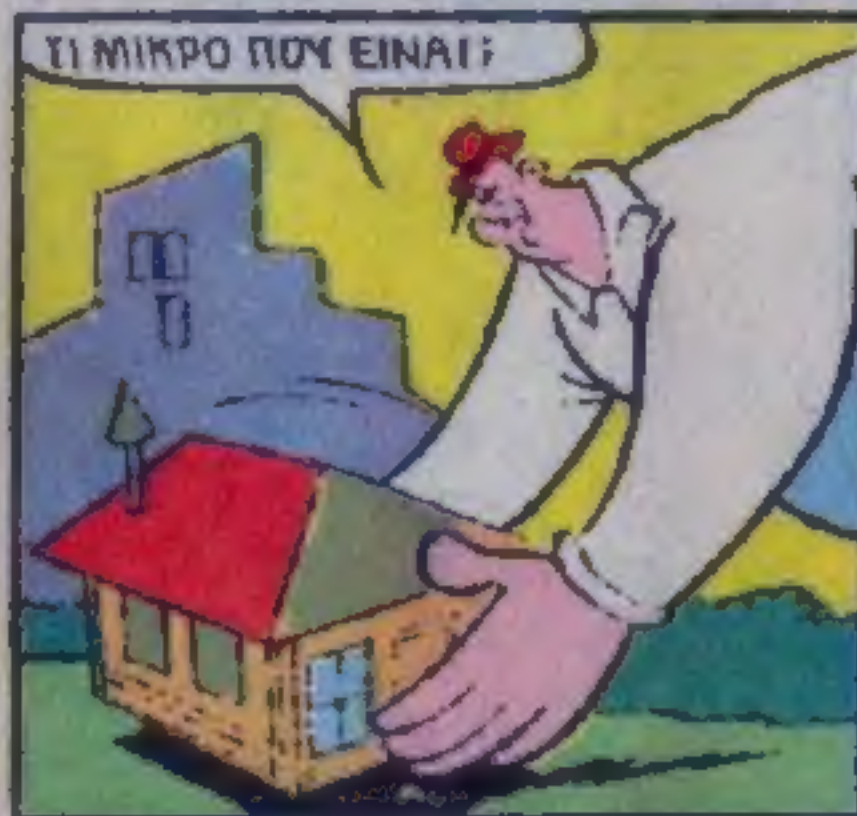
ΠΑΡΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ!

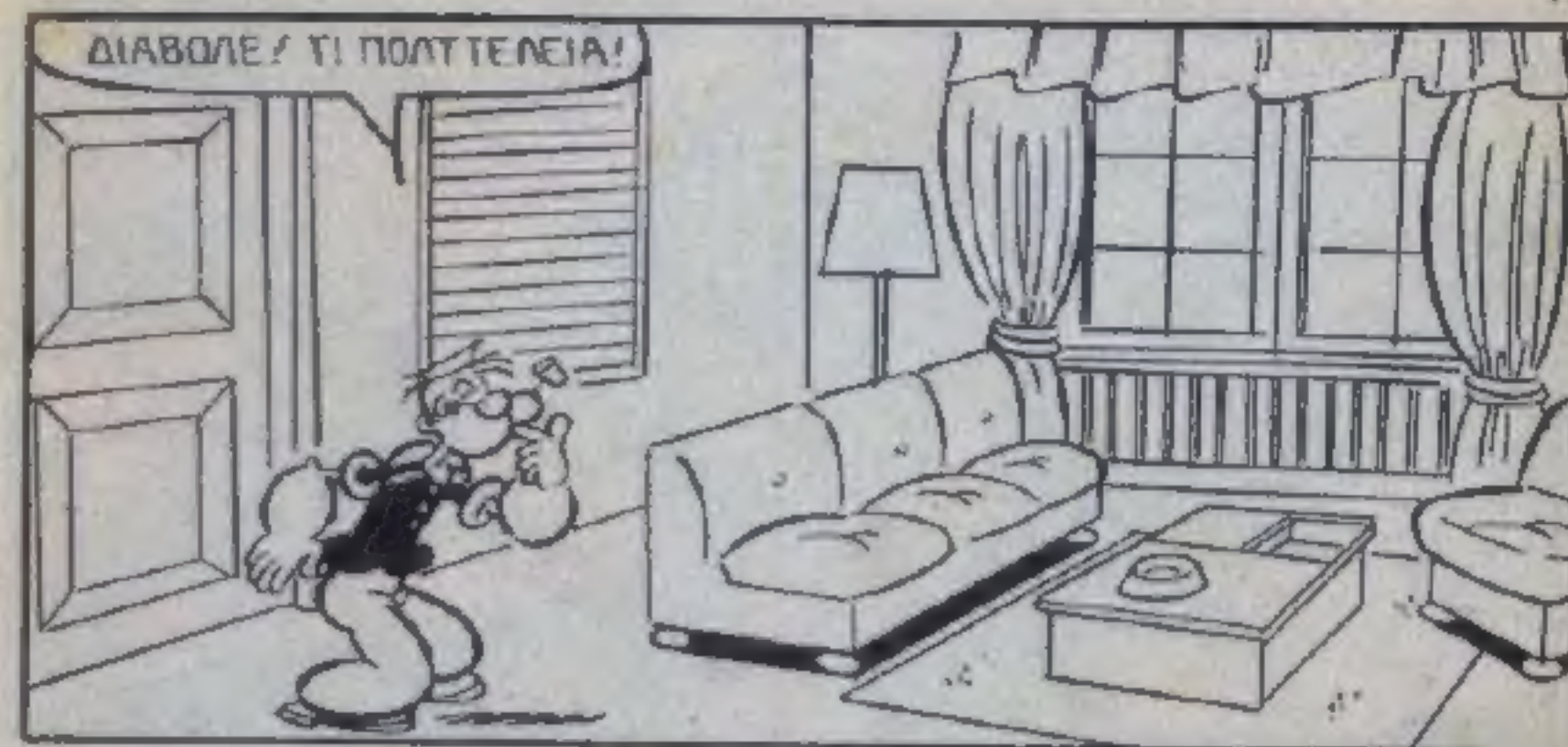
ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΜΕΤΑΦΕΡΩ
ΚΑΙ ΔΥΟ ΚΑΙ ΤΡΙΑ ΣΠΙ-
ΤΙΑ ΜΑΖΙ!

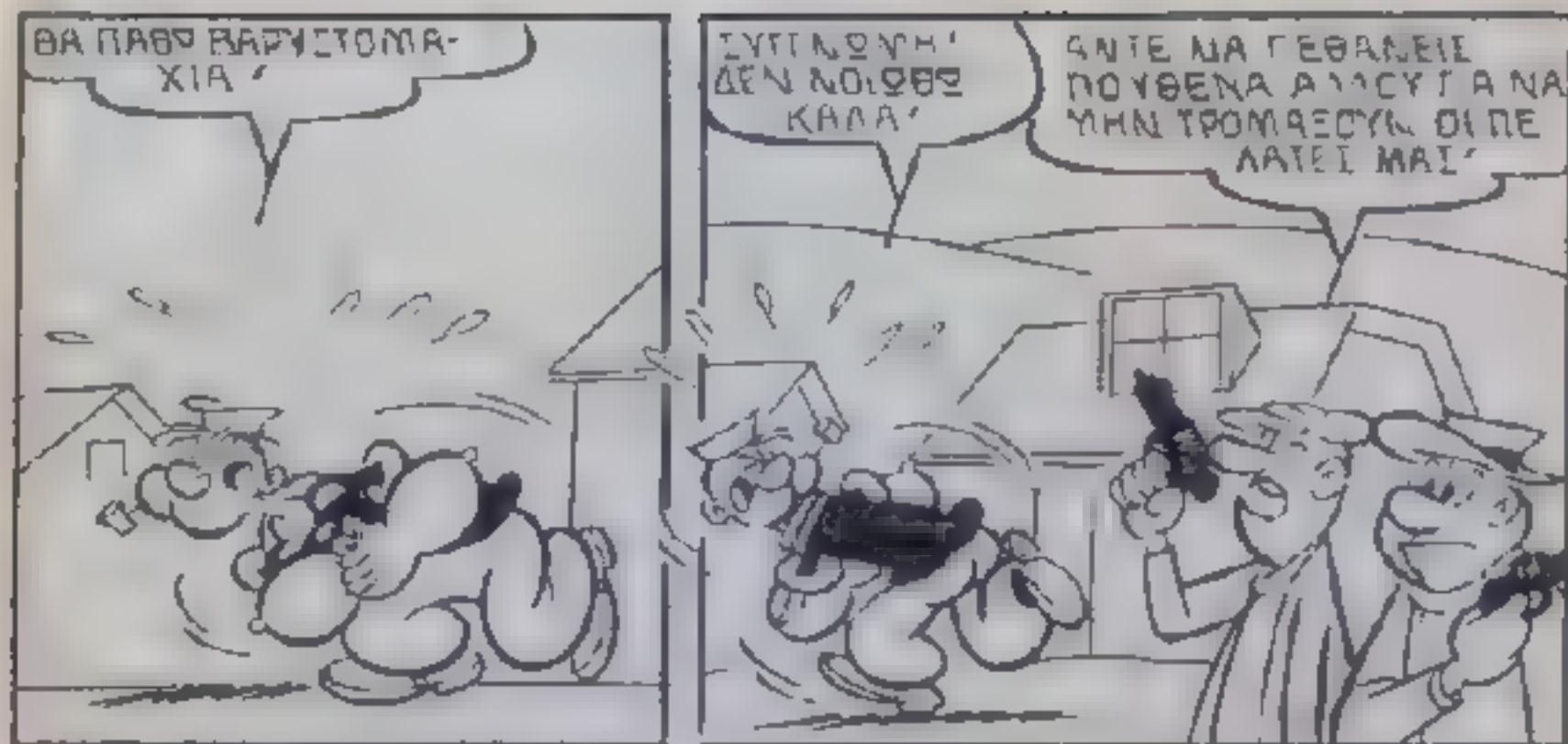

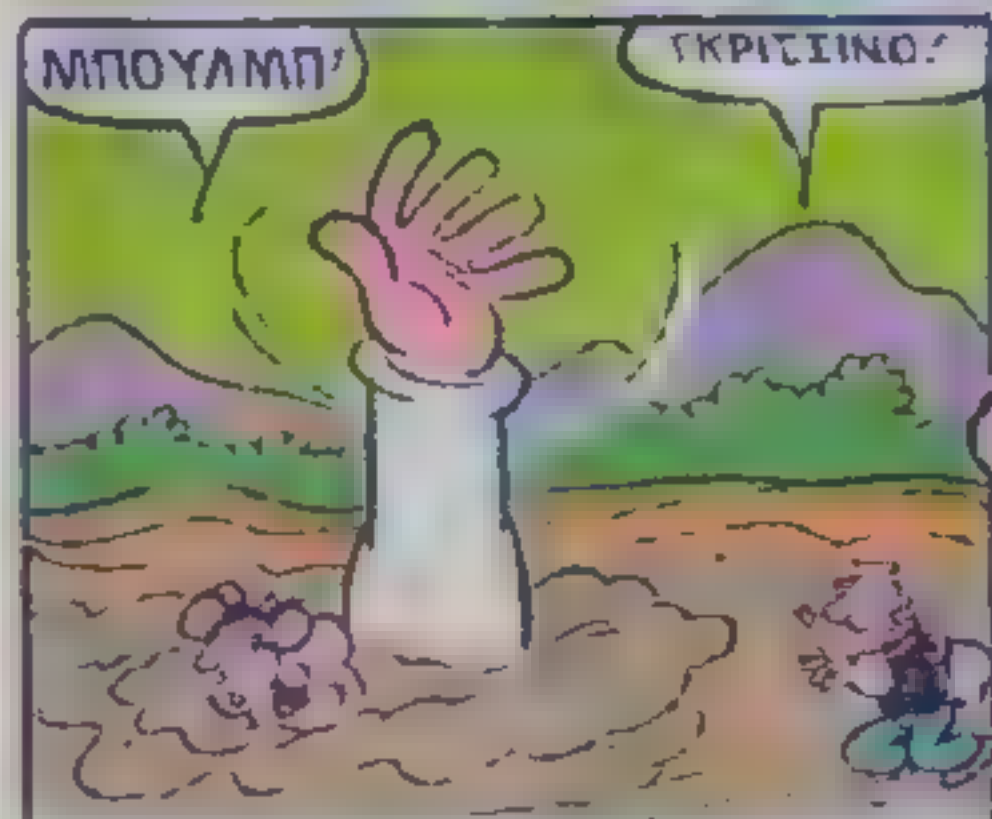
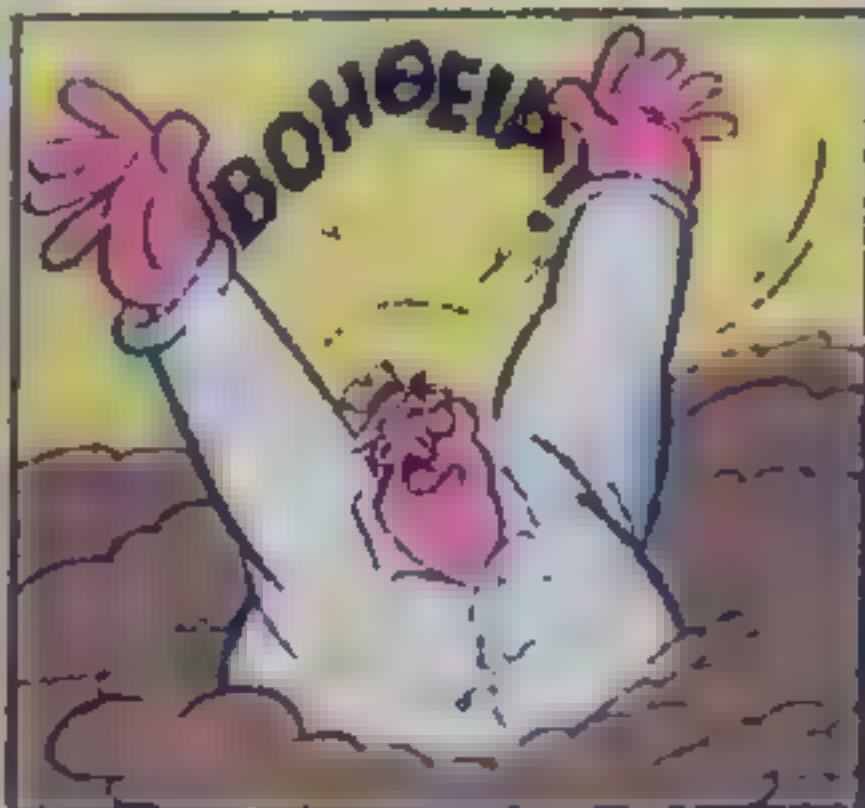
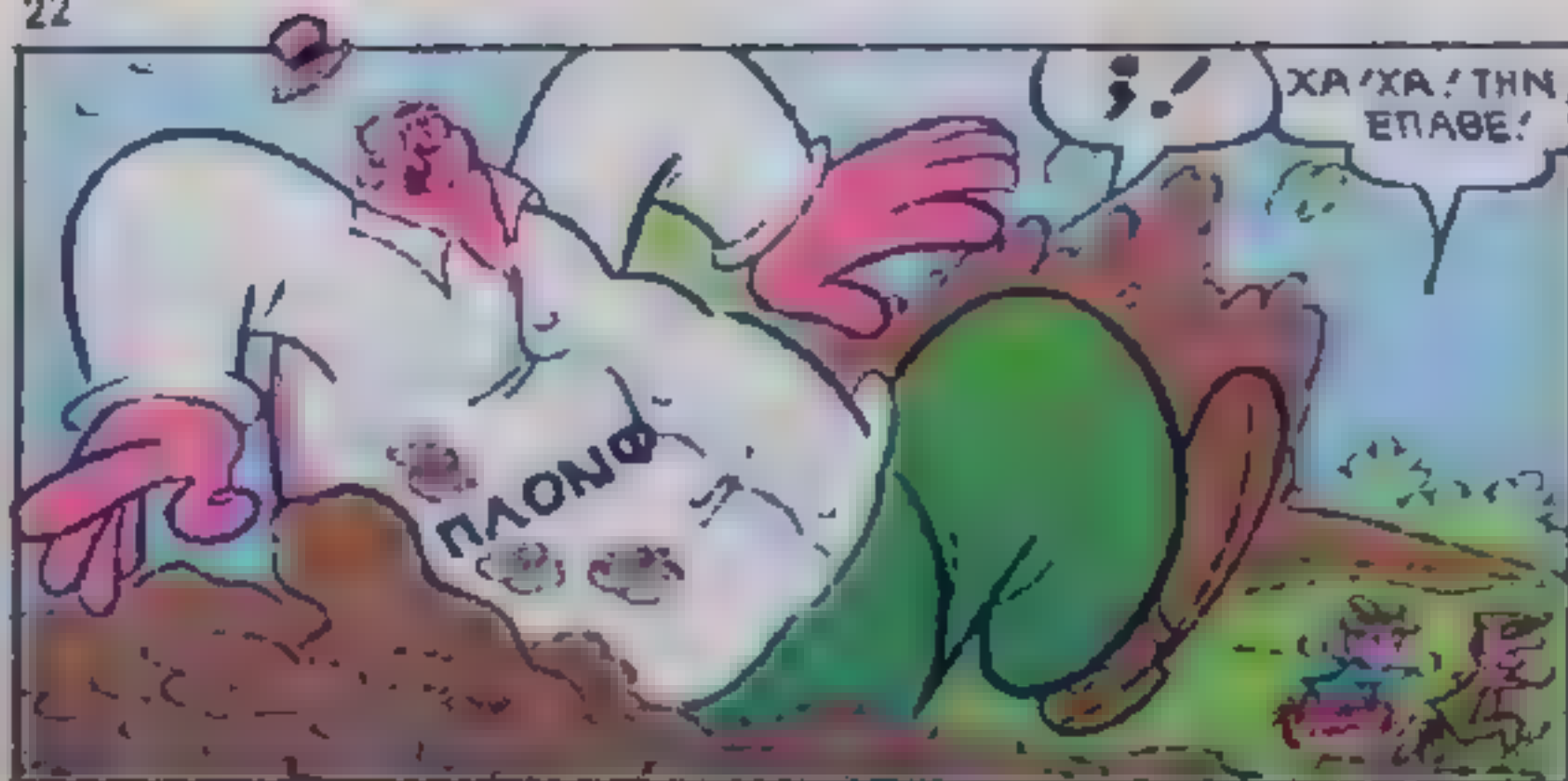

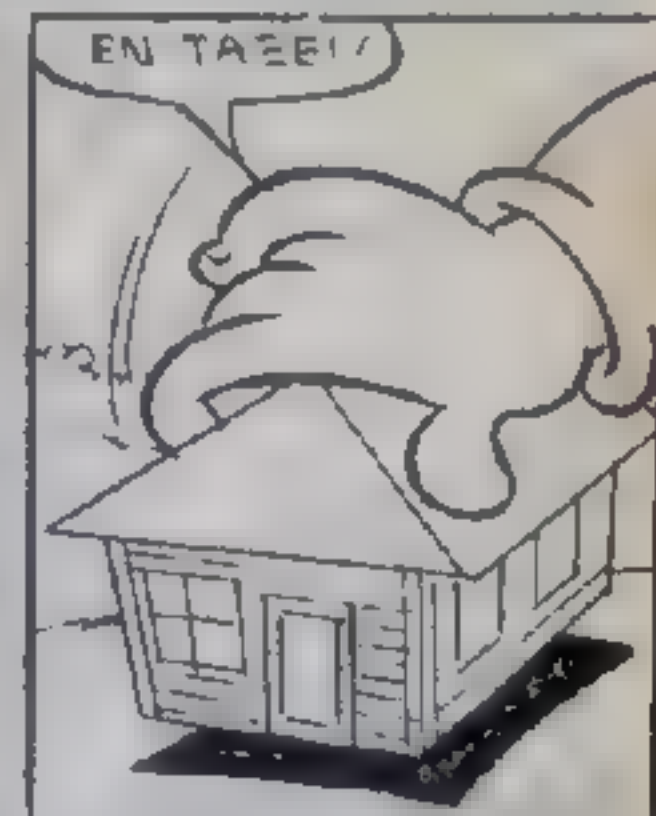
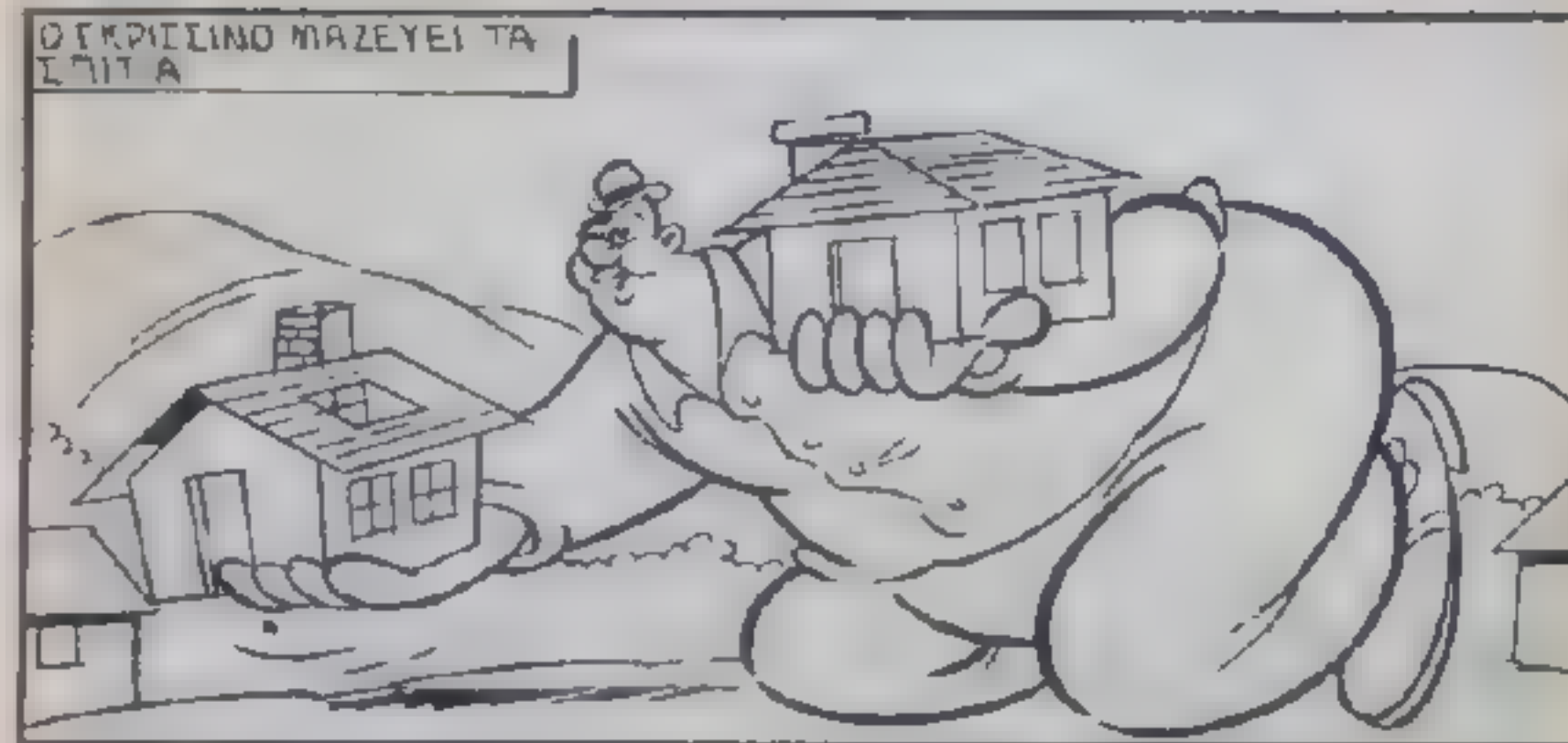
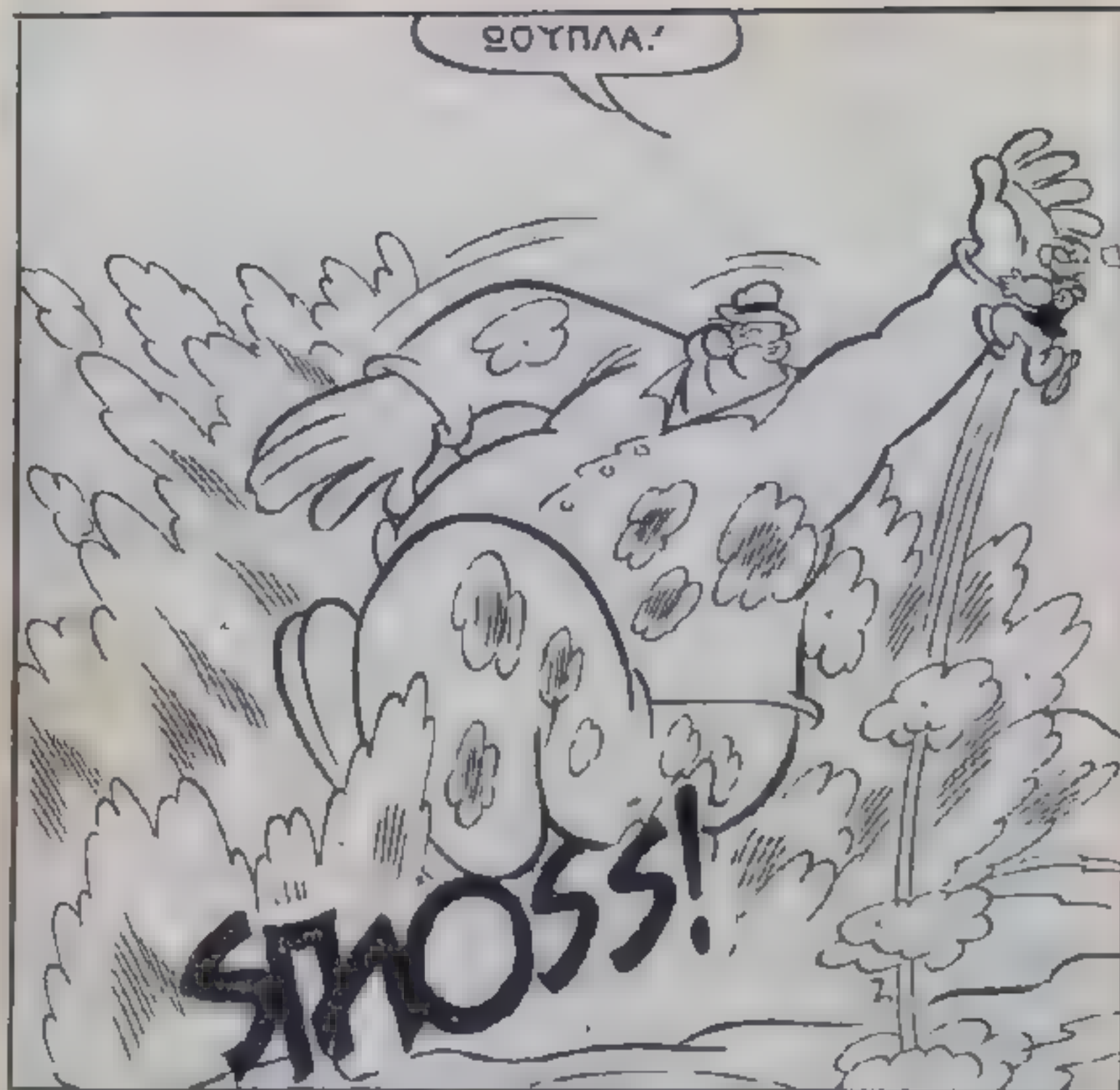

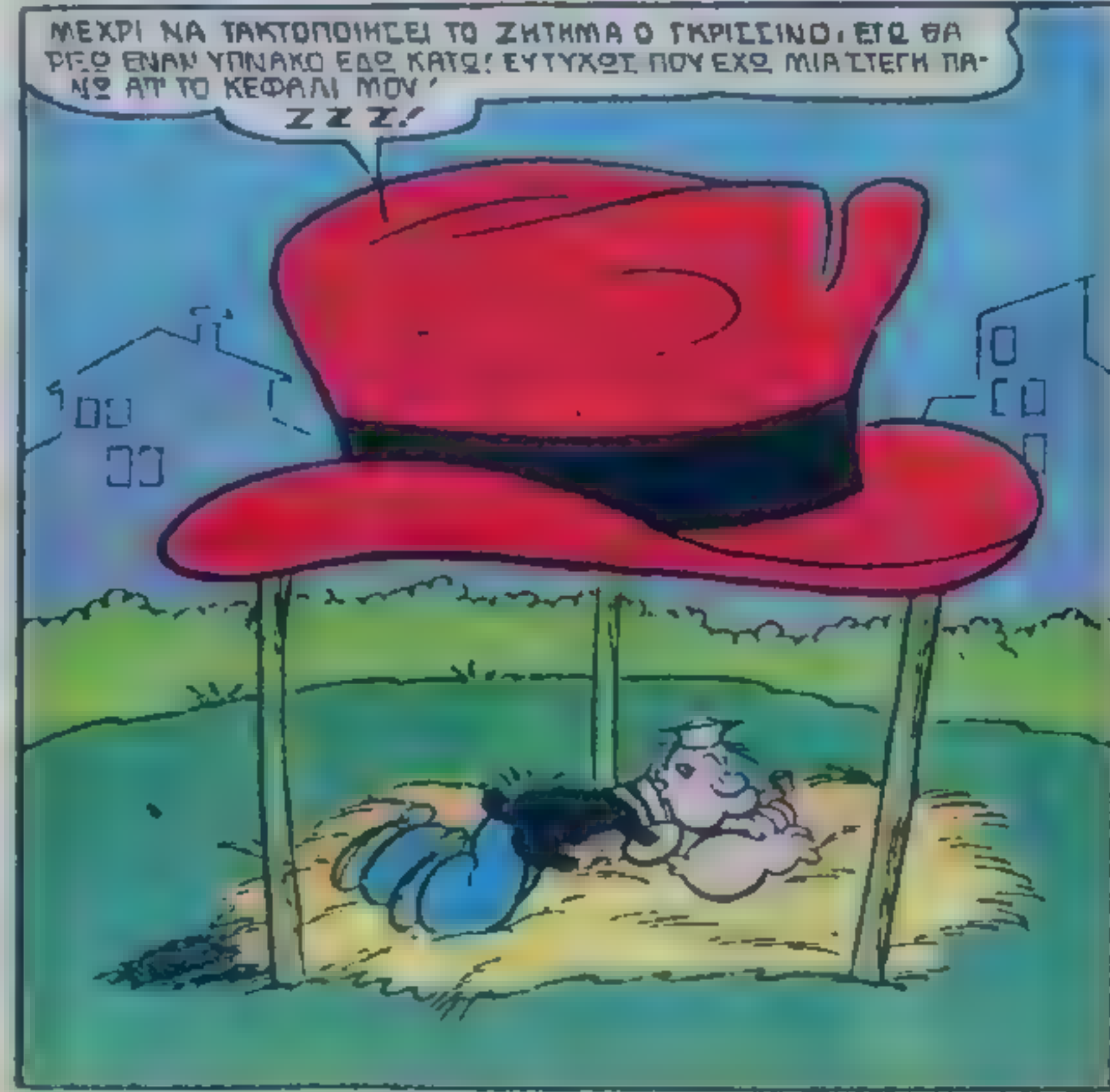

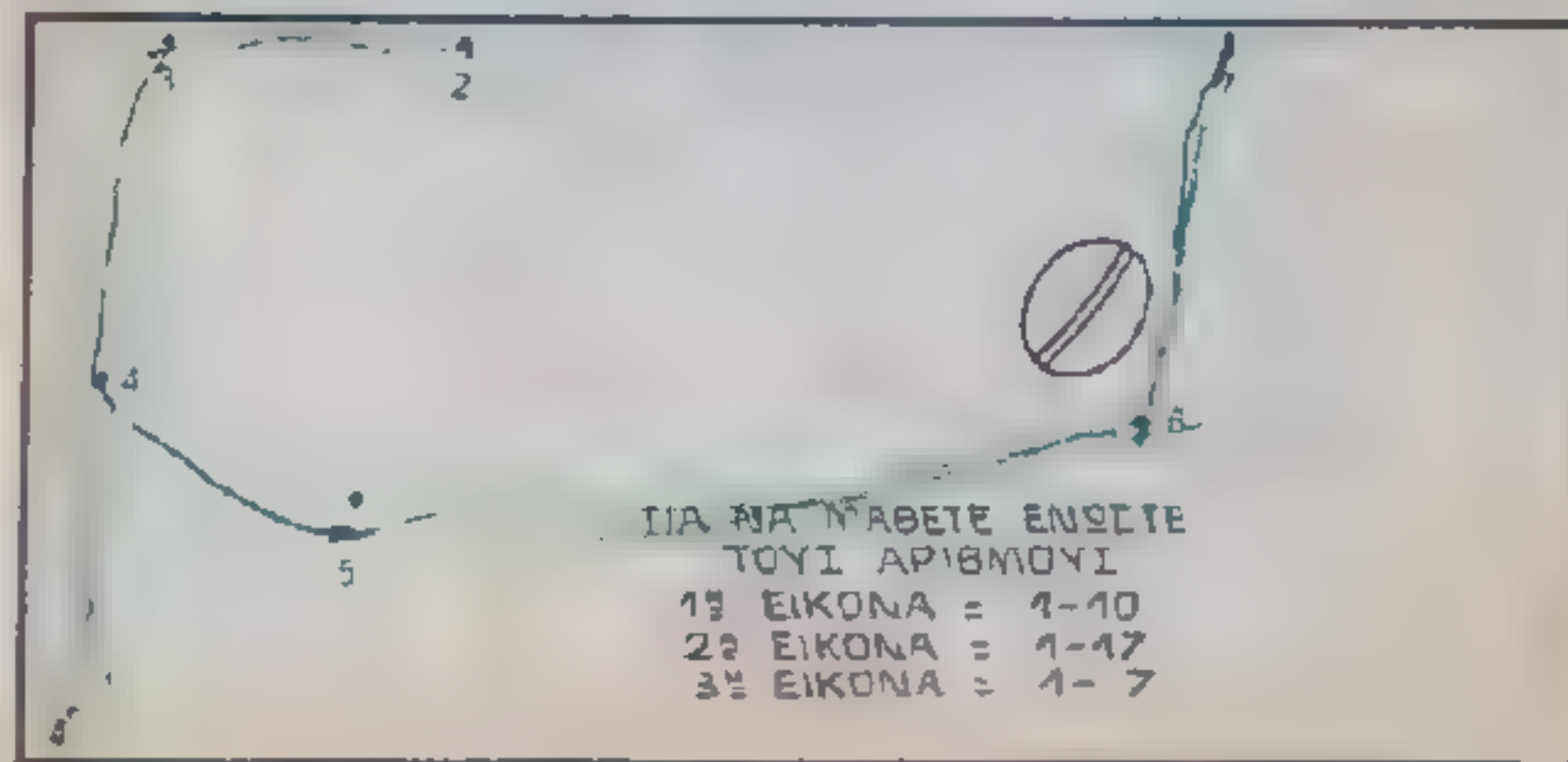
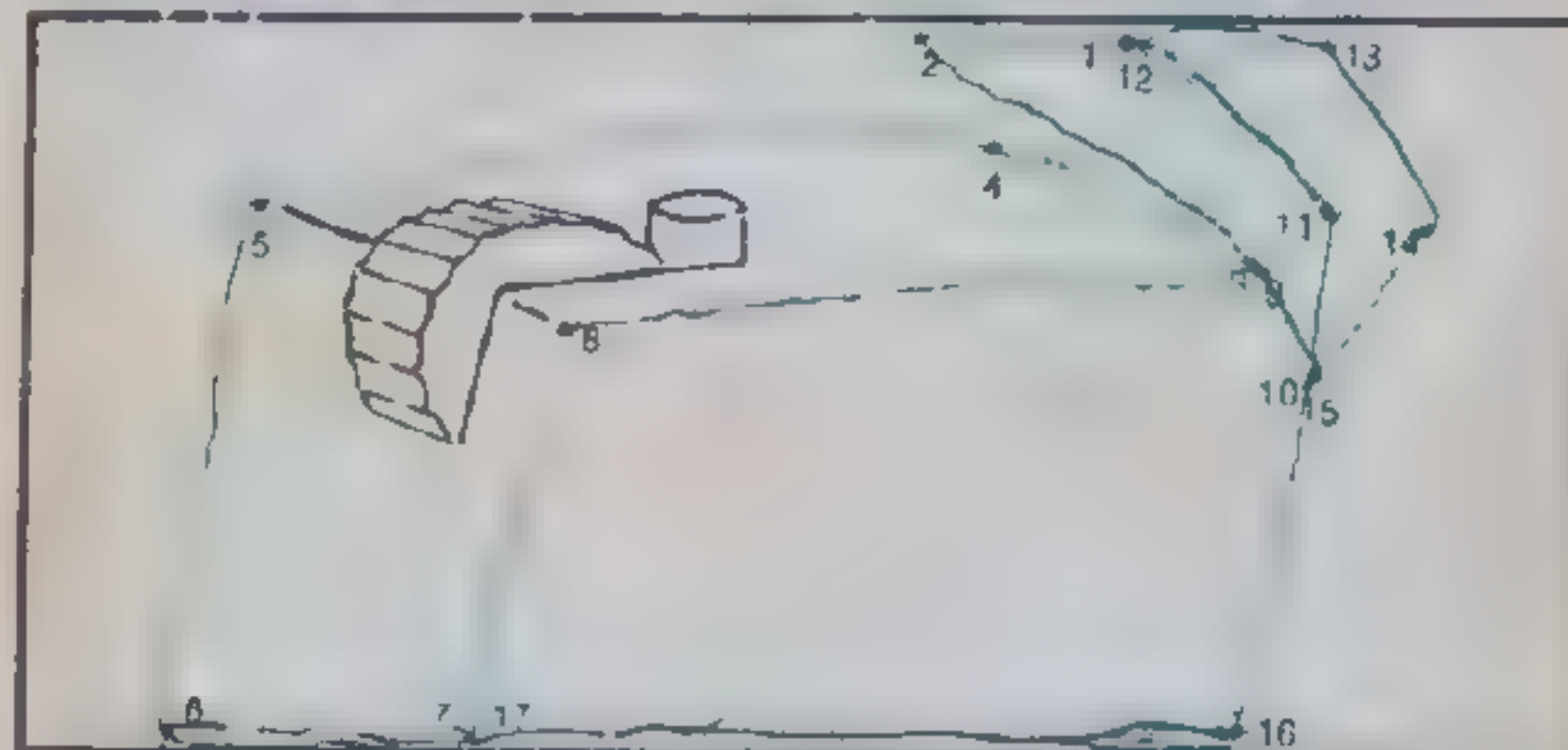
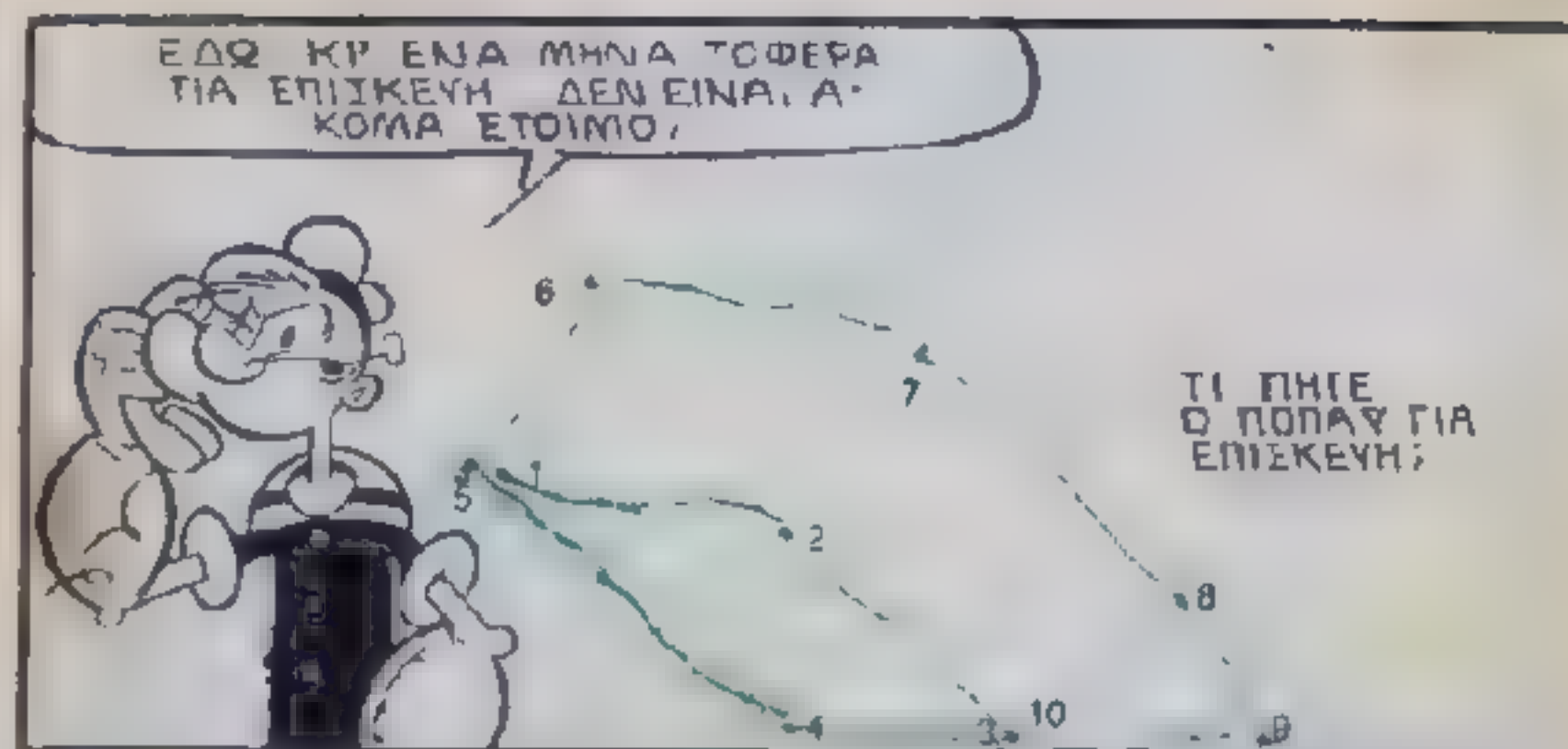

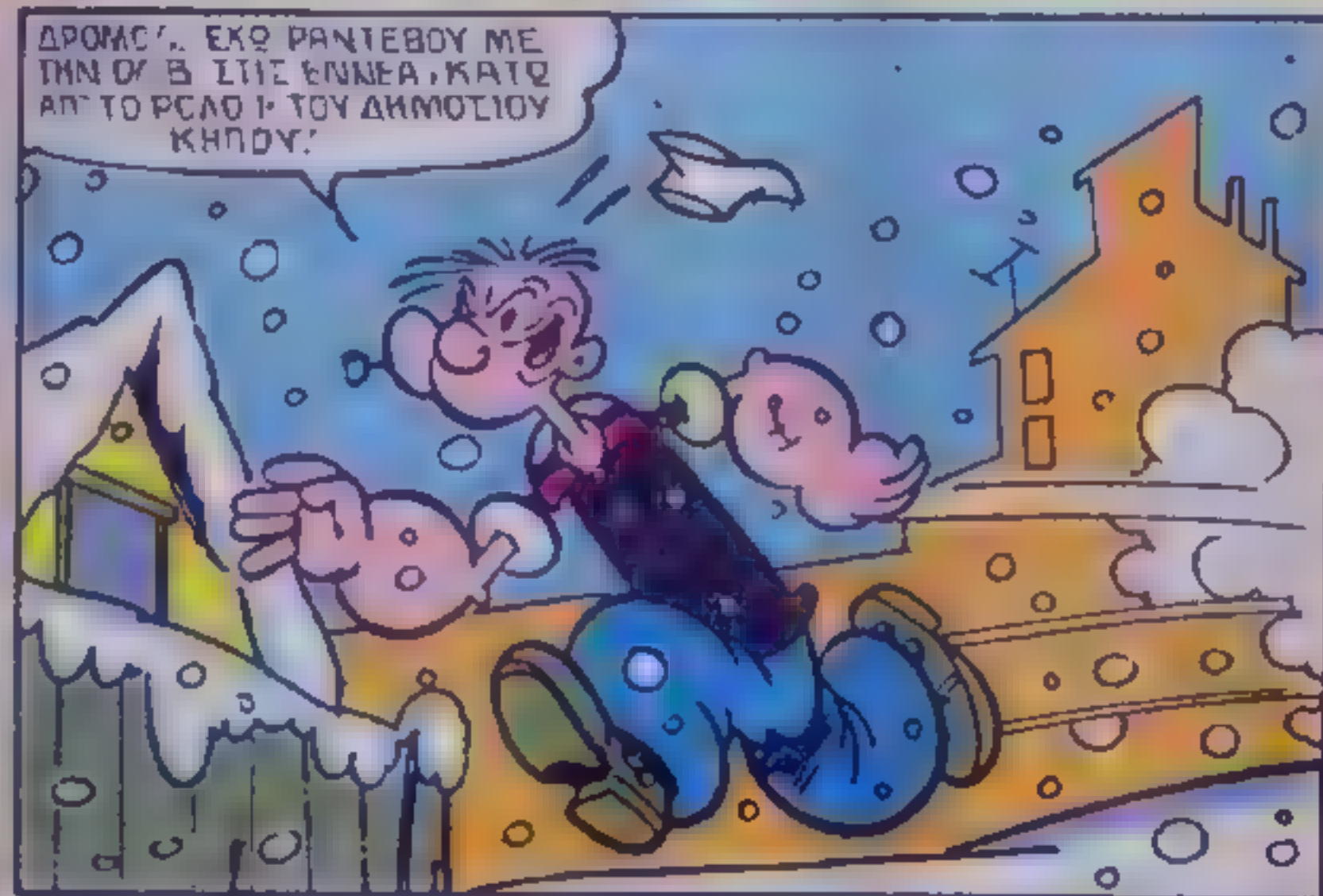

ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΚΡΑΣΙ

ΔΡΟΜΟΣ: ΕΧΩ ΠΑΝΤΕΒΟΥ ΜΕ
ΤΗΝ ΟΥ Β ΣΤΙΣ ΕΝΝΕΑ, ΚΑΤΩ
ΑΠ' ΤΟ ΡΕΛΟΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΚΗΠΟΥ.

ΗΡΘΑ ΣΤΗΝ ΟΡΑ ΜΟΥ!
ΑΚΡΙΒΟΣ ΕΝΝΕΑ!

ΕΝΝΕΑ ΚΑΙ
ΤΕΤΑΡΤΟ

ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΙΣ ΠΕ-
ΡΙΜΕΝΕΙΣ ΛΙ-
ΓΟ!

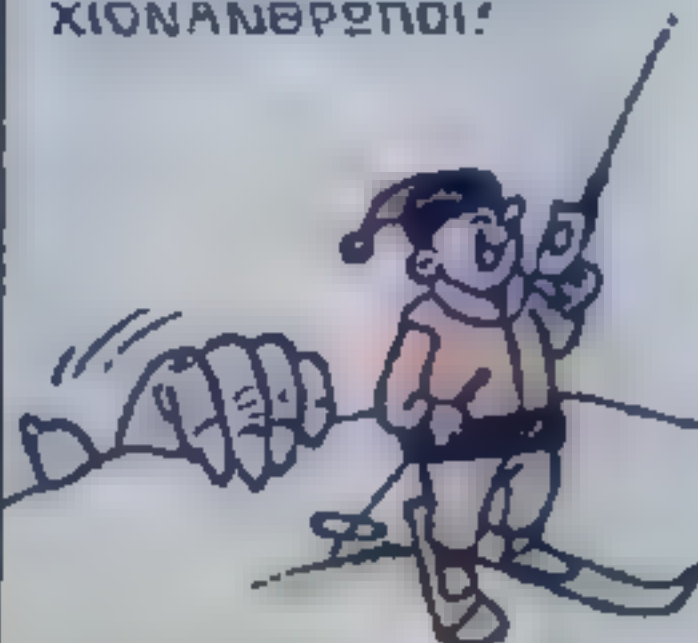

ΕΥΤΥΧΩΣ ΠΟΥ ΘΑ ΠΕΙΣ
ΣΤΑ ΜΑΛΑΚΑ!

ΑΚΟΥ ΣΑΧΛΑΜΑΡΕΙ ΝΑ
ΛΕΜΕ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ
ΧΙΟΝΑΝΘΡΩΠΟΙ!

ΙΔΥ ΤΟΛΕΓΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕ-
ΡΑ ΗΜΕΡΑ ΓΙΑ ΒΑΡΚΑΔΑ!

ΜΕ ΛΕΝΕ ΜΑΡΙΟ!

... ΤΟ ΞΕΡΩΩΩ!

ΧΑΜΕΝΟΣ ΣΤΟΝ ΩΚΕΑΝΟ

ΤΑ ΑΠΟΔΗΜΗΤΙΚΑ ΠΟΥΛΙΑ ΓΥ-
ΡΙΖΟΥΝ ΑΠ' ΤΙΣ ΝΟΤΙΕΣ
ΧΩΡΕΣ!

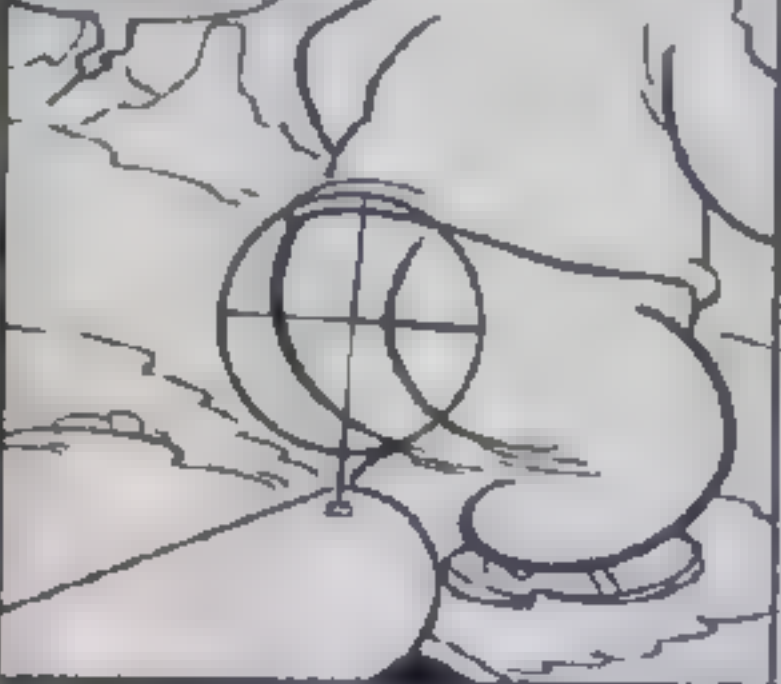
ΑΚΟΥΑ ΔΕΝ ΕΡΘΕ ΟΜΩΣ ΤΟ ΠΟΥ
ΛΙ ΠΟΥΧΕ ΦΤΙΑΞΕΙ ΤΗ ΦΟΛΙΑ ΤΟΥ
ΣΤΟ ΚΑΠΕΛΛΟ ΜΟΥ!

ΒΑ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΙ
ΦΑΙΝΕΤΑΙ

ΕΣΘ ΑΠ' ΤΟΝ 'ΚΡΙΣΤΟ.
ΕΤΟΙΜΟΙ

ΠΥΡ!

ΟΥΛΠ!

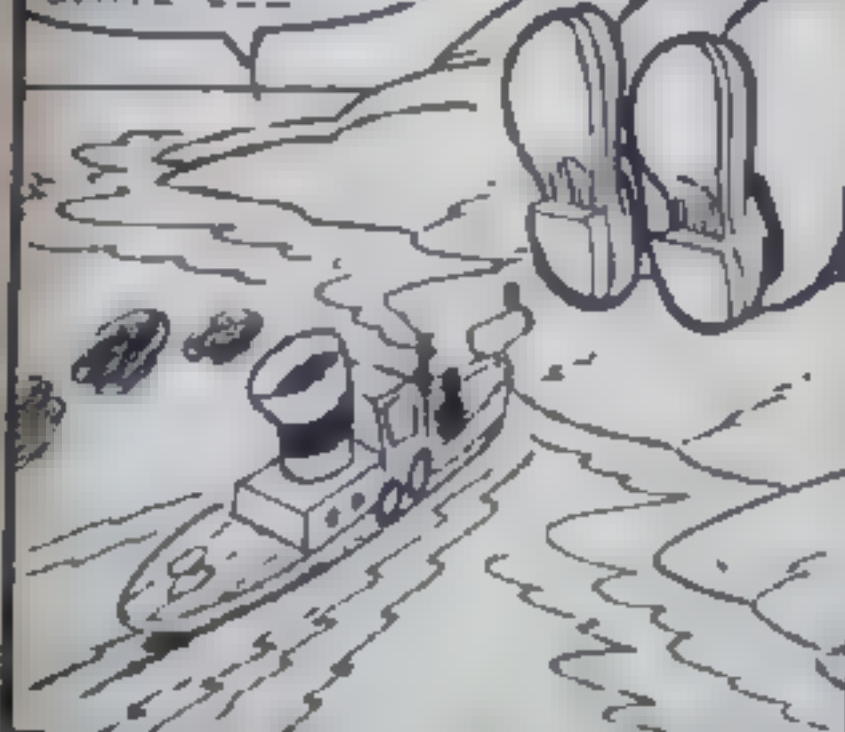
ΧΑ! ΧΑ! Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΕΙΣΚΑ-
ΤΕ ΚΑΤΟ ΤΑΝ ΟΡΙΜΟ
ΑΧΙΛΛΕΙ!

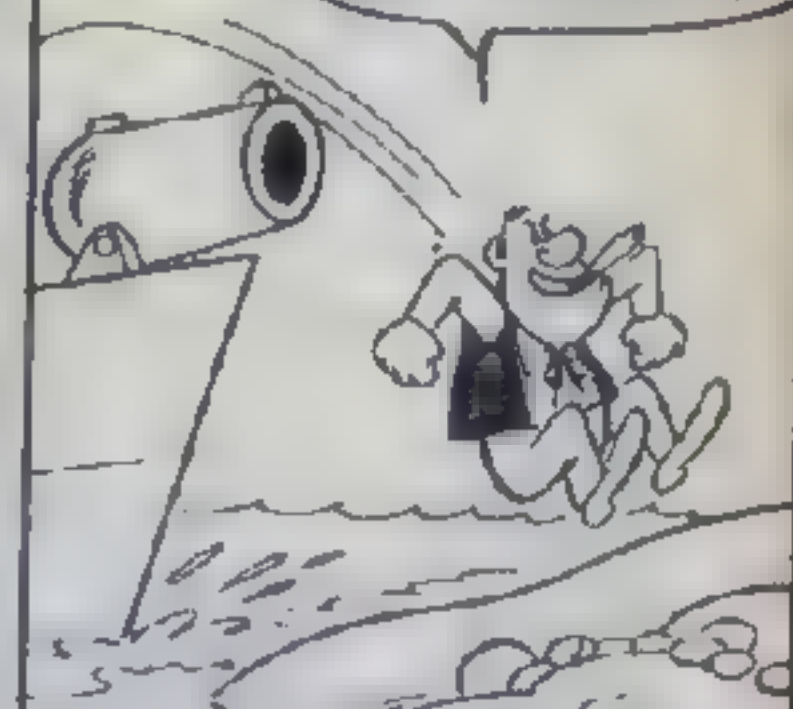
ΤΟ ΥΠΝΟΤΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ
ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΠΟΥ ΤΟΥ
ΡΙΞΑΜΕ ΕΚΑΝΕ ΑΜΕ-
ΙΣΕ ΕΠΙΔΡΑΣΗ!

ΒΛΗΤΕ ΕΞΩ!

ΒΟΥΝ! ΑΠΟΒΙΒΑΙΤΗΤΕ!

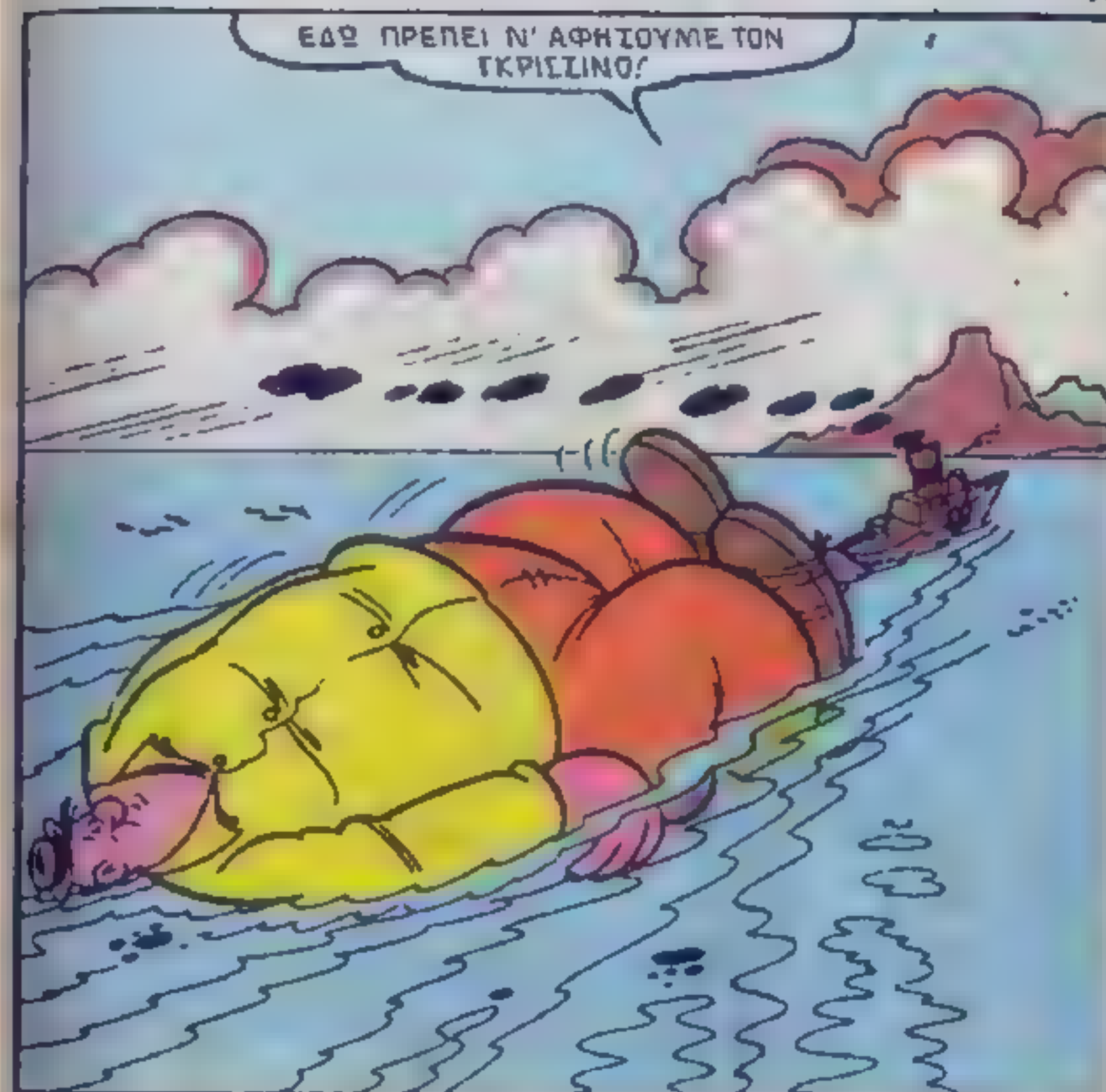
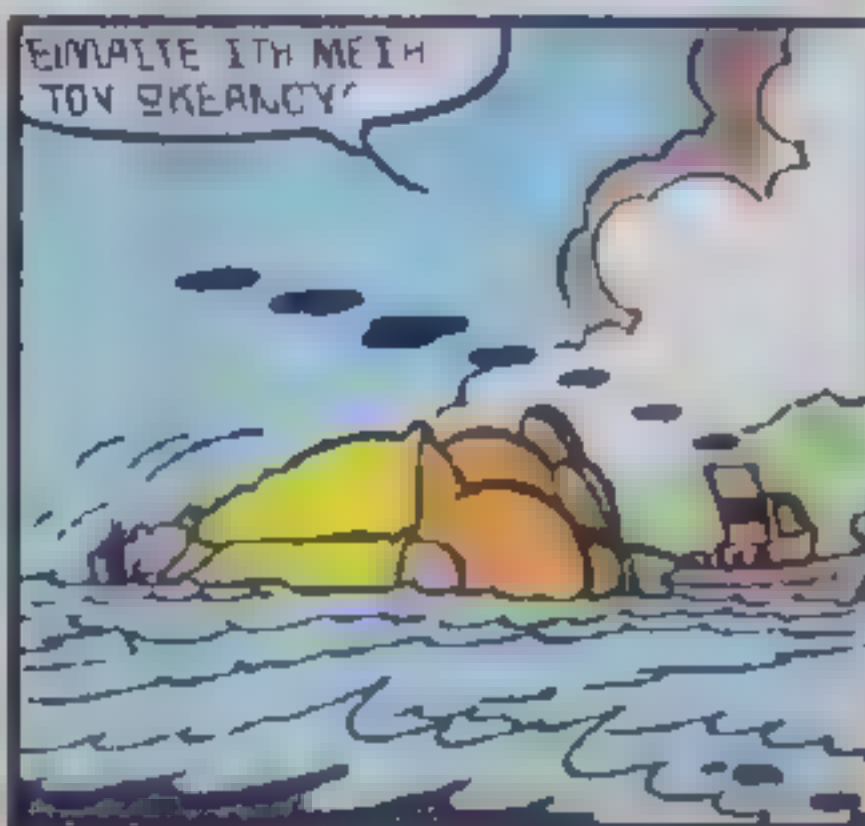
ΔΕΙΤΕ ΤΟΝ ΚΑΙ ΠΑΜΕ!

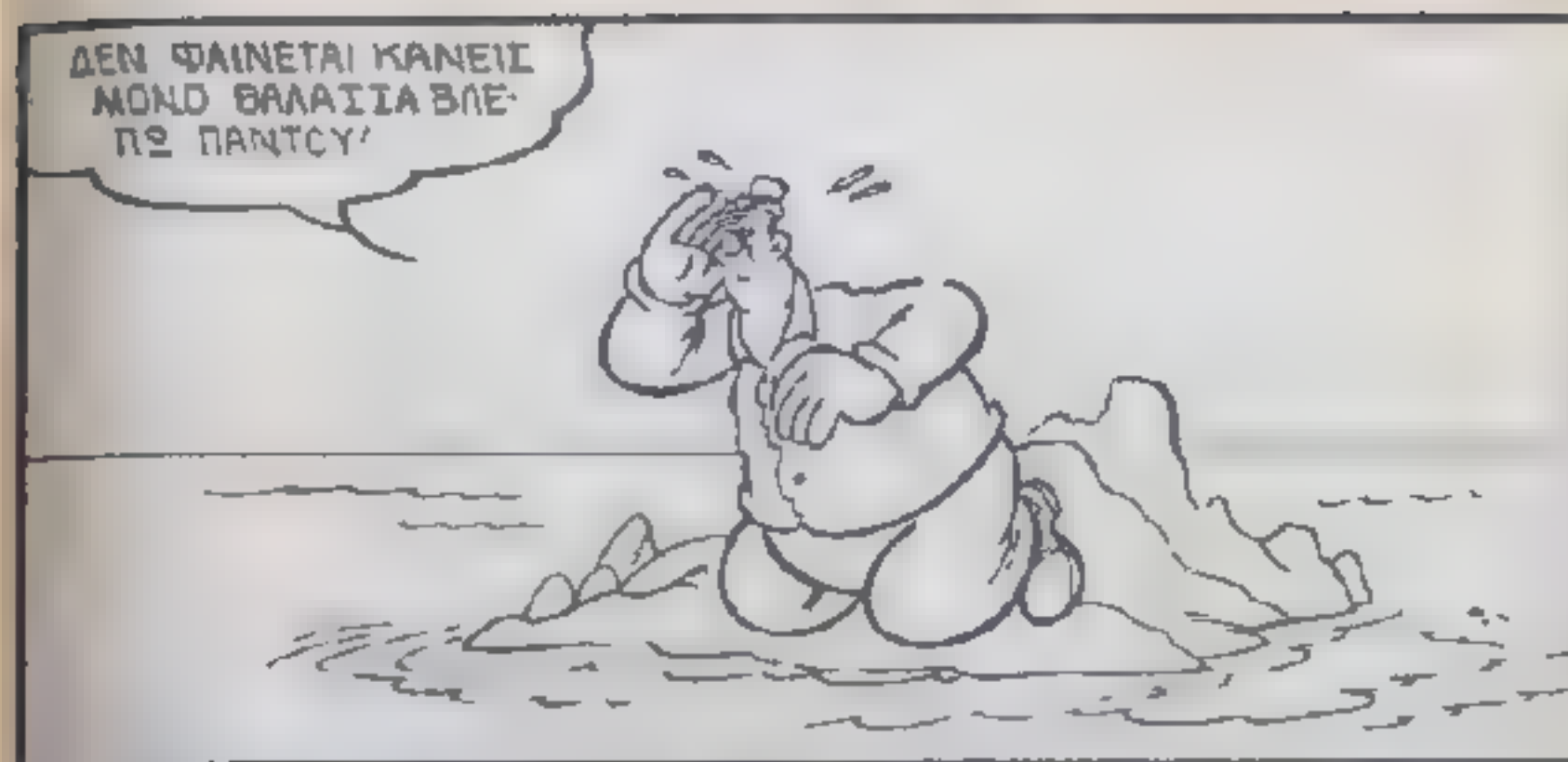
ΣΤΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΣΑΤ
ΑΦΕΝΤΙΚΟ!

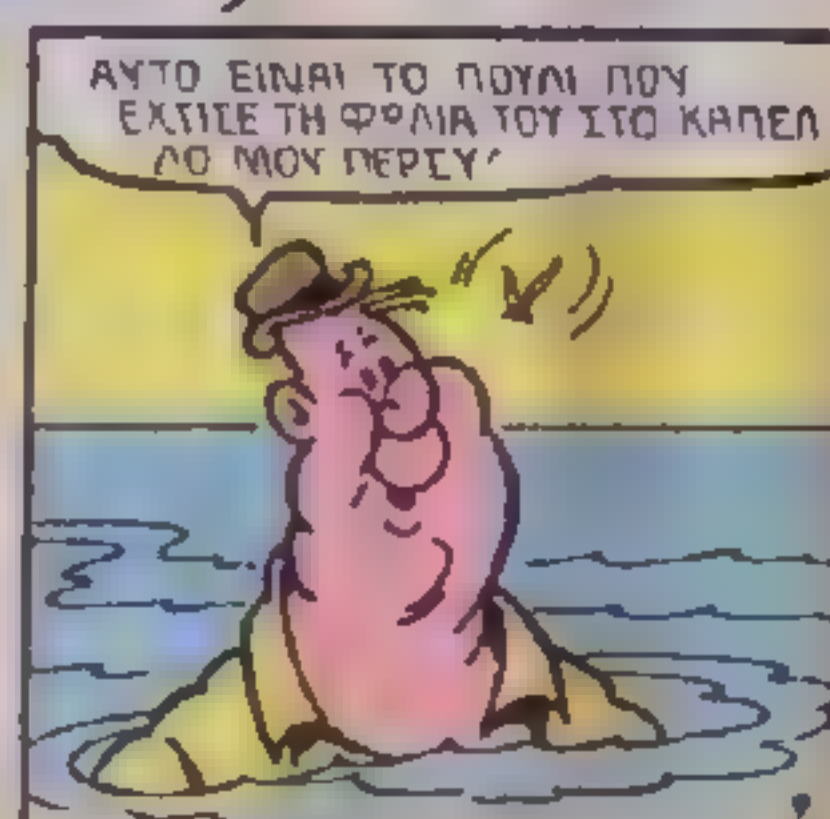
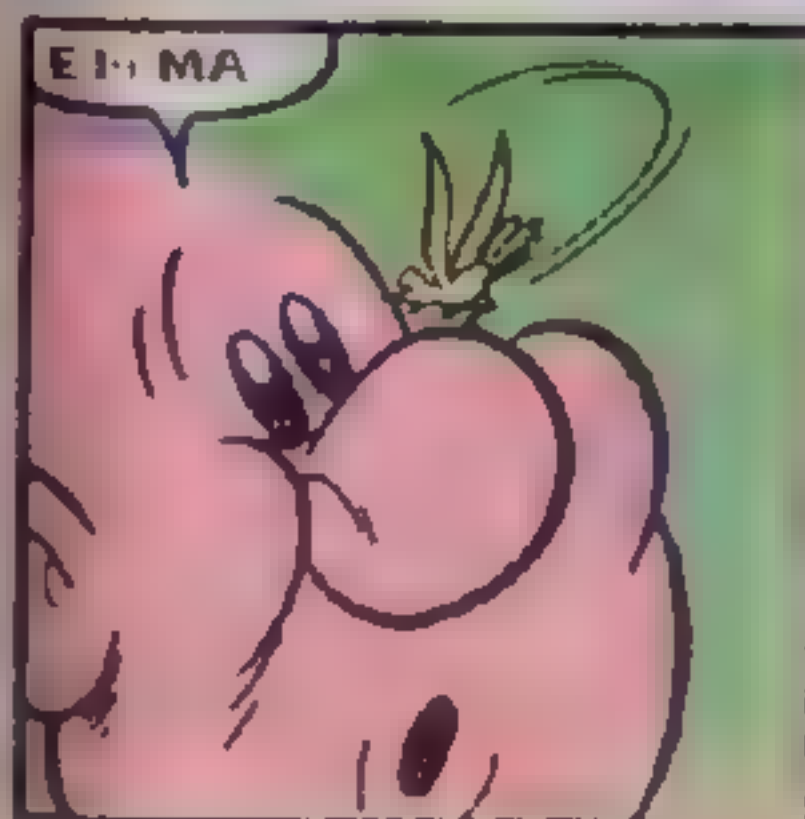
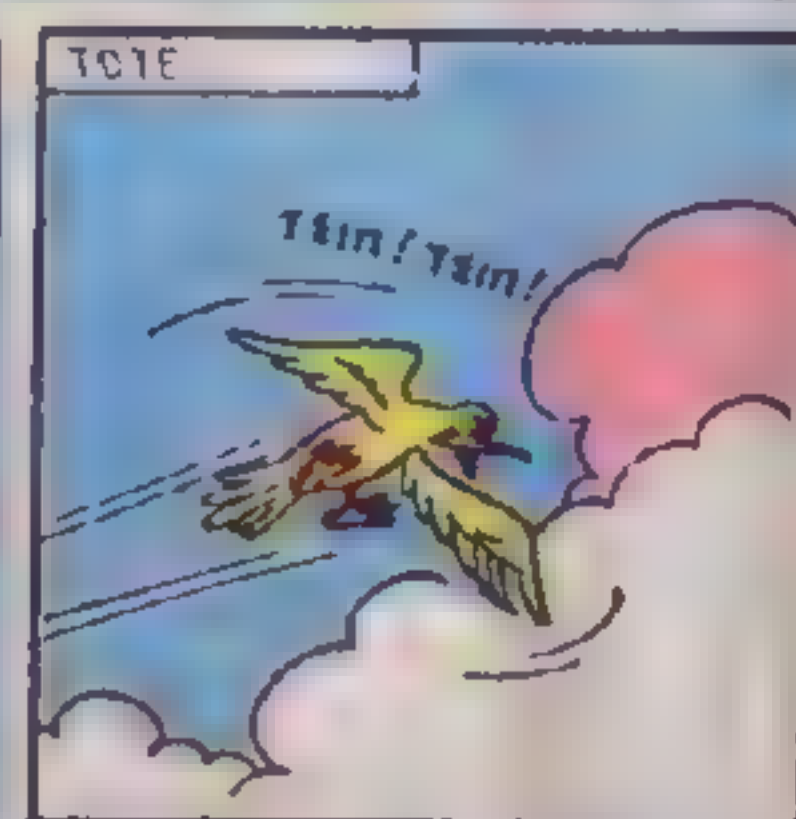
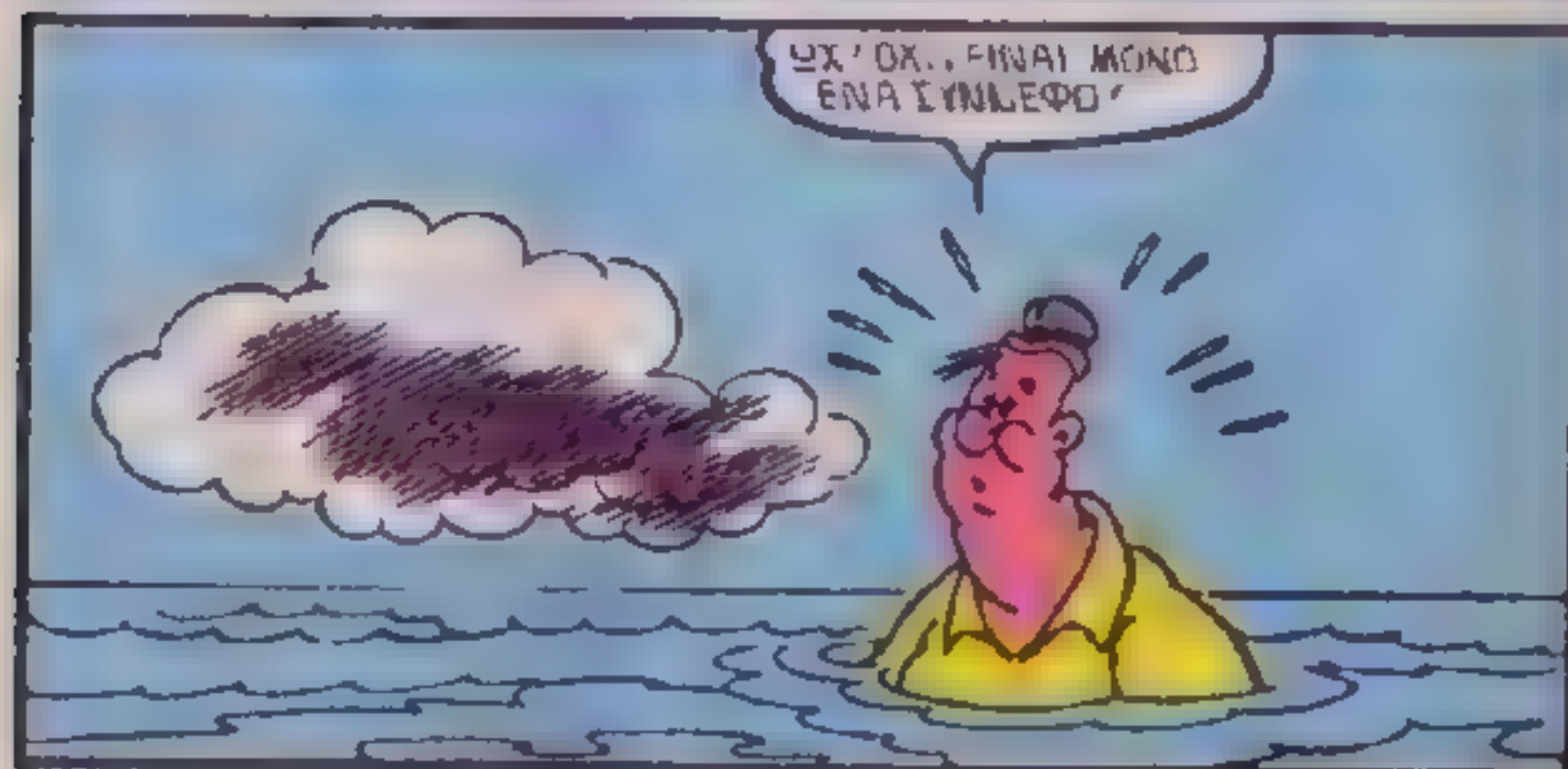

ΘΑ ΦΤΙΑΣΟΥΜΕ ΚΙ' ΕΝΑ ΑΙΜΑΝΑ ΚΙ ΓΙΑ ΤΙΣΤ'

ΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠ' ΤΟ ΝΟΤΟ! ΑΥΤΟ ΞΕΡΕΙ
ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΝΗΣΙ ΜΟΥ
ΚΑΙ ΘΑ ΜΕ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΕΙ!

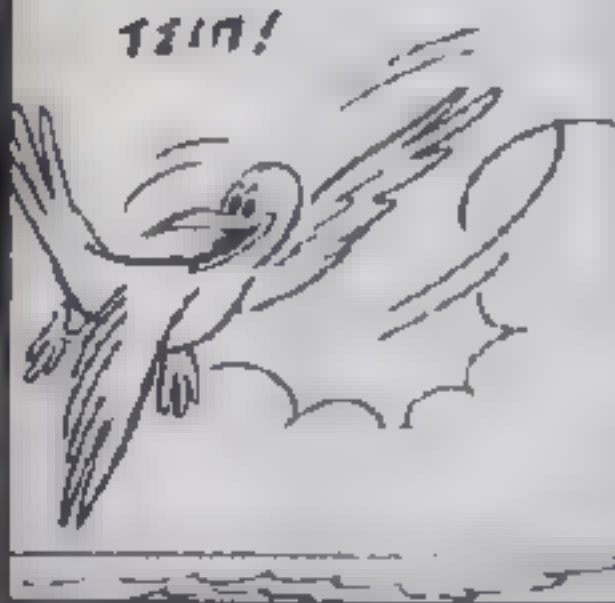

ΤΣΙΠ! ΤΣΙΠ!

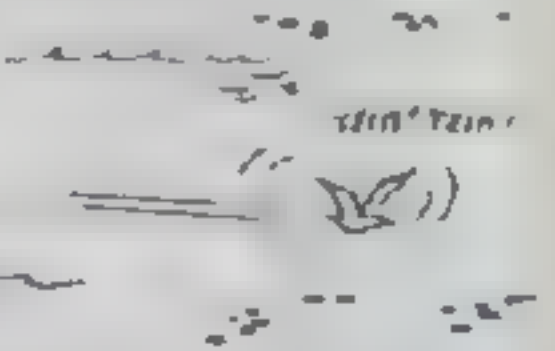

ΠΑΜΕ ΦΙΛΕ ΜΟΥ!
Σ' ΑΚΟΛΟΥΘΩ!

ΤΣΙΠ!

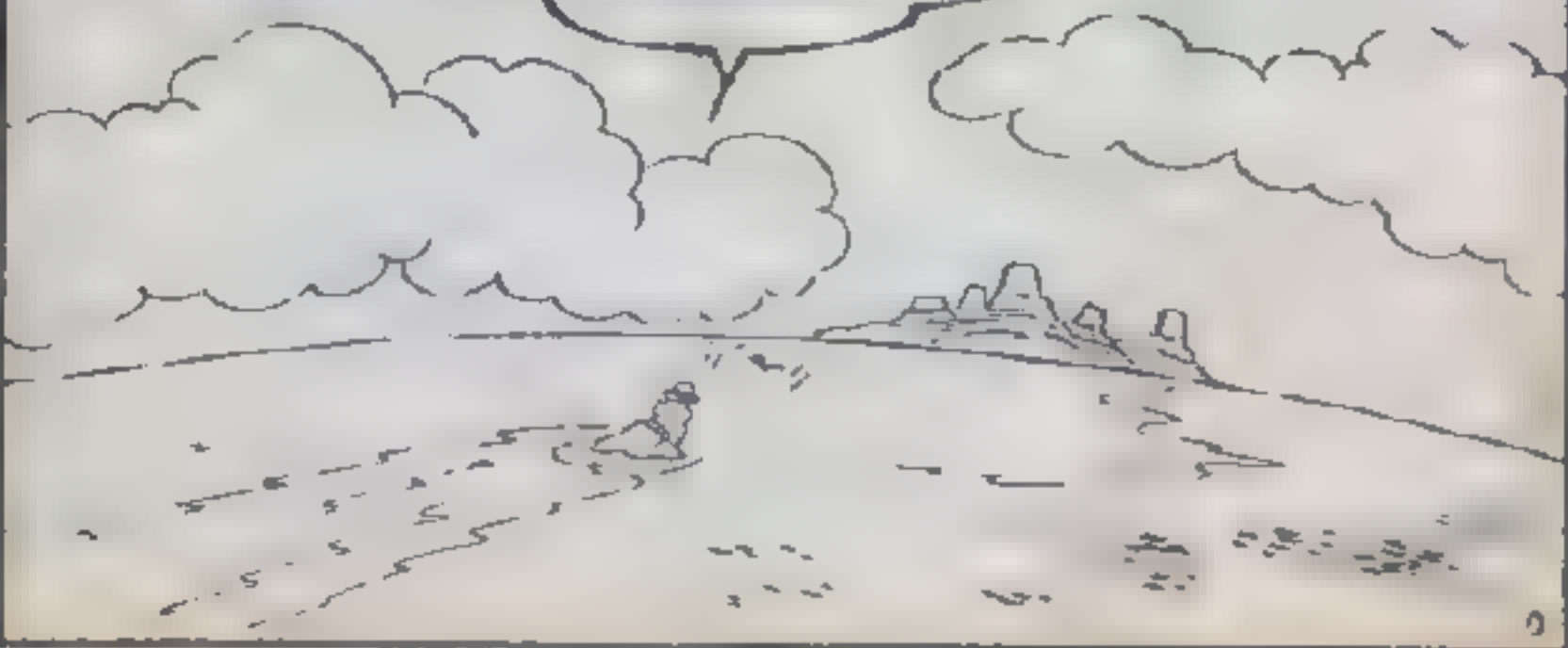

ΤΣΙΠ! ΤΣΙΠ!

ΚΙ'ΕΤΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΑΡΚΕΤΕΣ
ΩΡΕΣ ΠΟΔΑΡΟΔΡΟΜΟΥ...

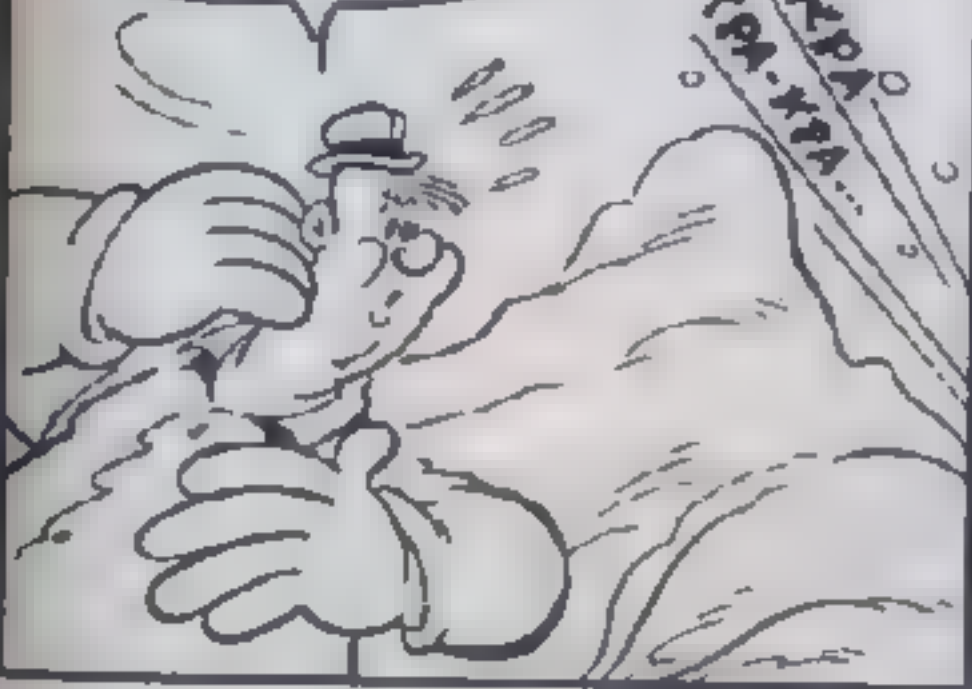
ΤΟ ΝΗΣΙ ΜΟΥ' ΝΑ
ΙΔΩ, ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ!

ΗΡΘΑ ΙΣΤΟ ΙΠΠΙΑ-
Κ. ΜΟΥ!

Ε-ΠΙ!... ΤΙ ΘΟΥΒΟΙ
ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ!

ΓΡΗΓΟΡΑ' ΙΣΟΠΕΔΩΣΕ
ΤΟ ΕΔΑΦΟΣ!

Χ Μ...

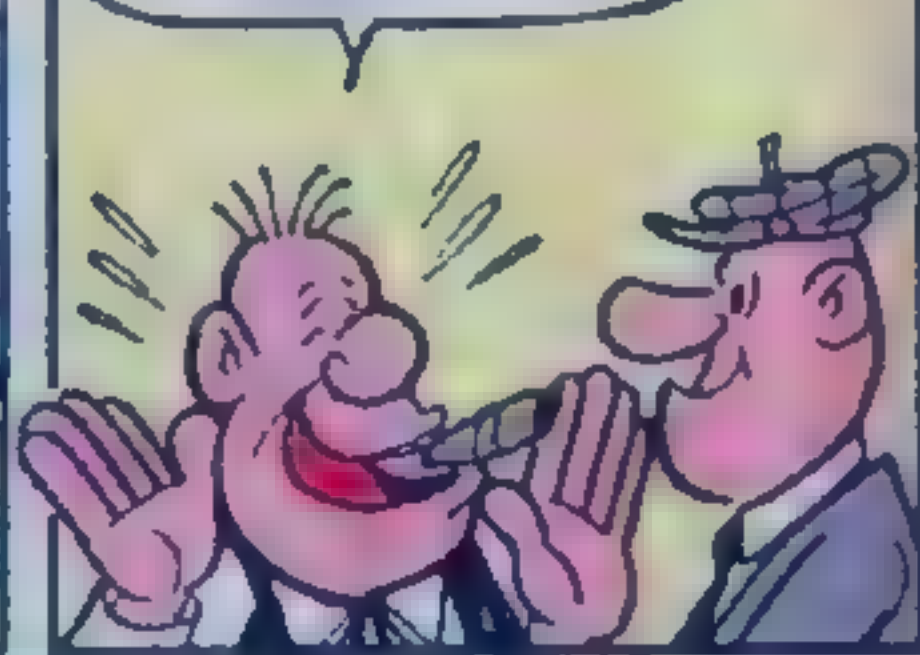

ΧΑ! ΧΑ! ΤΟΙΧΟΚΟΛΗΣΑΜΕ ΤΗΝ
ΕΙΔΗΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΦΑΝΙ-
ΣΗ ΤΟΥ ΓΚΡΙΣΣΙΝΟ ΚΙ'Ε-
ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΙΔΙΟΚ-
ΤΗΤΙΑ ΜΑΣ ΤΟ
ΝΗΣΙ!

ΜΟΝΙΣ ΠΙΟΠΕΔΩΣΙΟΥΜΕ ΤΟ ΕΔΑ-
ΦΟΣ. Θ' ΑΡΧΙΣΟΥΜΕ ΝΑ ΧΤΙΖΟΥ-
ΜΕ ΤΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΧΩΡΙΟ!

ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΧΡΥΣΕΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ,
ΧΑΡΙΣ ΣΤΟ ΚΟΡΟΪΔΟ ΤΟΥ
ΤΙΤΑΝΤΑ!

ΟΤΙ ΕΤΣΙ, ΑΠΑΤΕΣ-
ΝΕΙ Ε.. ΓΚΡΡ!

Ο ΓΚΡΙΣ-
ΤΙΝΟ,
ΕΛΩ;

ΟΧΙΙΙ!

ΠΑΜΕ ΝΑ ΦΥΓΟΥΜΕ
ΠΡΙΝ ΜΑΣ ΚΑΝΕΙ ΚΕ-
ΦΤΕΔΑΚΙΑ!

ΔΡΟΜΟΟΟ!

ΧΕ' ΧΕ'... ΗΘΕΛΑΝ ΝΑ ΜΕ ΒΓΑΛΟΥΝ
ΑΠ' ΤΗ ΜΕΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΟΥΣ
ΝΑ ΧΑΡΙΣ ΣΤΟ ΦΙΛΟ ΜΟΥ ΤΟ ΠΟΥΛΙ
ΤΗΝ ΕΛΛΑ-
ΒΑΝ!

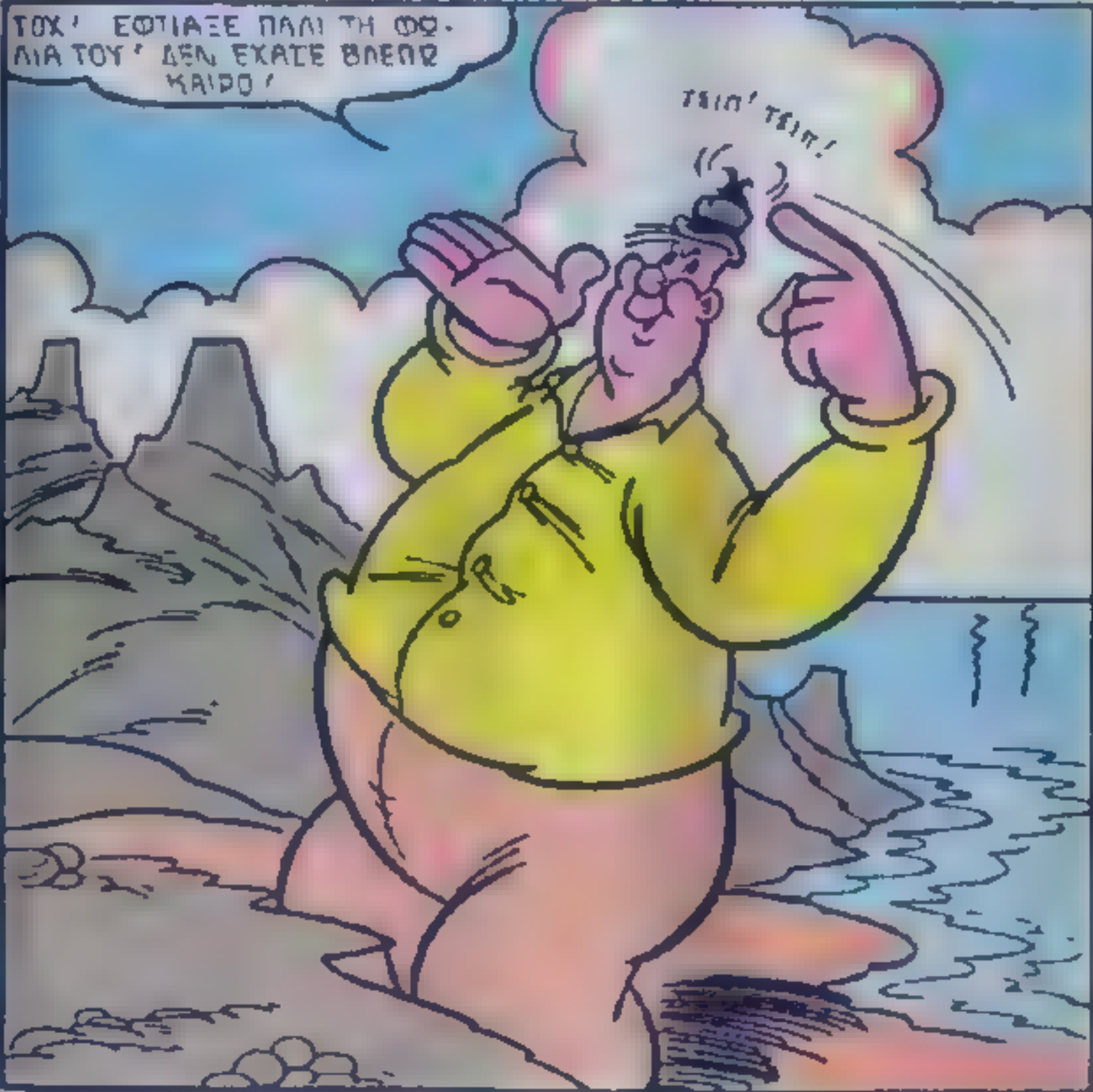

ΑΡΑΓΕ ΤΙ ΝΑ-
ΤΙΝΕ;

ΤΟΥ! ΕΟΤΙΑΞΕ ΠΑΛΙ ΤΗ ΦΩ-
ΛΙΑ ΤΟΥ! ΔΕΝ ΕΧΑΤΕ ΒΛΕΠΩ
ΚΑΙΔΟ!

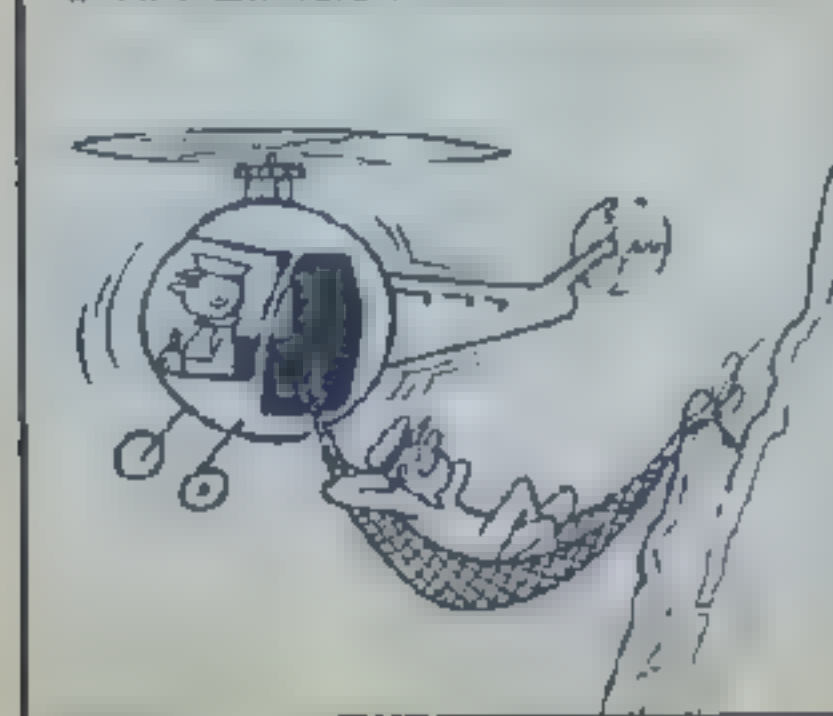
ΤΣΙΠ! ΤΣΙΠ!

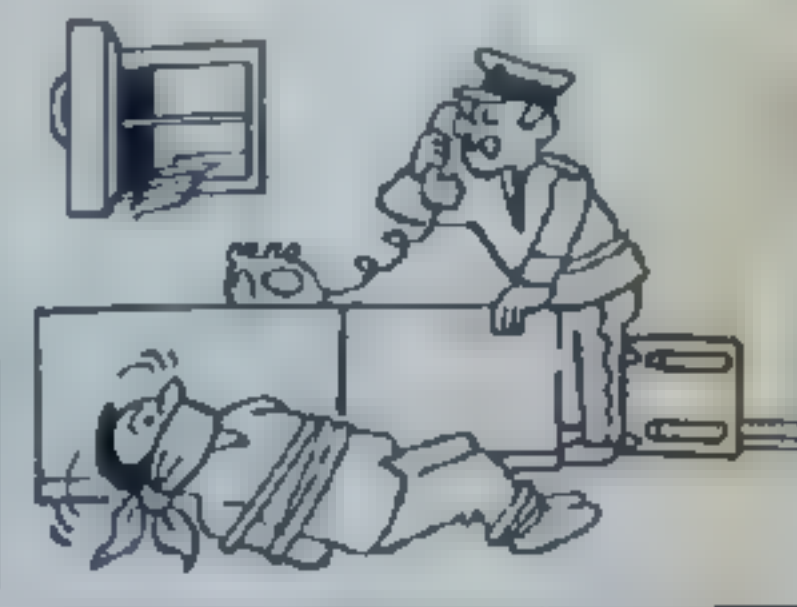
ΟΤΑΝ ΔΙΑΒΑΖΕ ΠΟΙΗΜΑΤΑ
ΝΟΙΩΘΕ ΤΑΝ ΝΑ ΠΕΤΑΩ!

Ο ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΤΑΙ

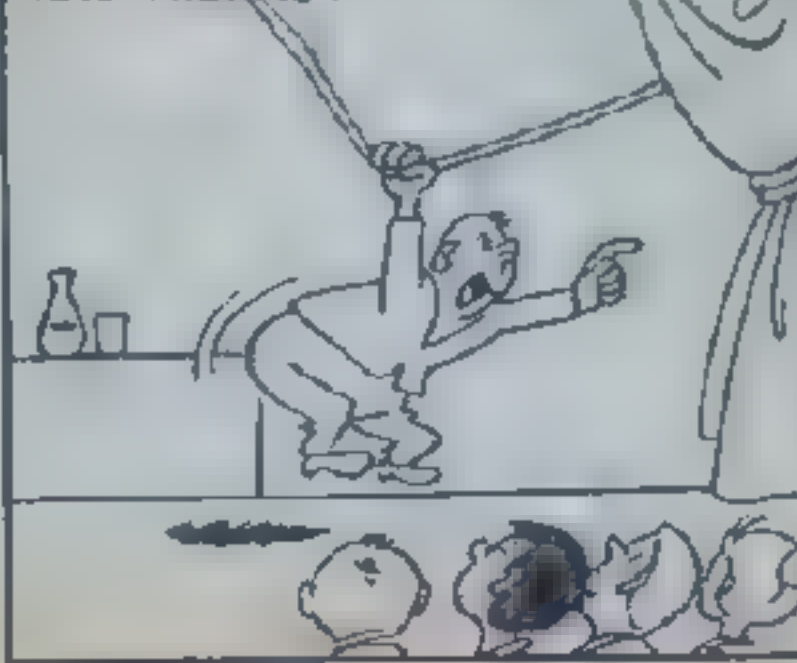
ΕΔΩ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ ΣΗΜΕΙ: ΣΤΟ
ΤΡΑΦΕΙΟ ΕΙΝΑΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΠΟΥ
ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ ΜΙΛΗΣΕΙ...

ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ..

ΠΟΙΟΣ ΤΟΛΜΑΕΙ ΝΑ ΠΕΙ ΠΙΑ ΠΩΣ
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΤΑΓΕΤΑΙ ΑΠ'
ΤΟΝ ΠΙΘΗΚΟ;

Η ΑΙΤΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ «' έβαν
καιρό στα παλιά τὰ
χρόνια, όπου ο πο-
λεμοι γίνονταν
για φύλλου πήδημα» δλε-
πετε τότε υπήρχαν φύλλοι,
γιατί δεν υπήρχε τὸ ντὶ - ντὶ
- τί), γίνηκε τούτο τὸ παρά-
ξενο:

Ένας άρχοντας, ξύπνησε
μιὰ μέρα με τὰ νεύρα του.
«Ξύπνησε», ὁ λόγος τὸ λέει,
γιατί δεν εἶχε κλείσει μάτι
δλη τή νύχτα ἀπὸ τοὺς φύλ-
λους!

Έβαλε, λοιπόν, τ'ς φω-
νές καθώς σηκώθηκε με τις
φαρδὲς πουκαμίσες του,
καὶ ἀναστάτωσε ὅλο τὸ μέ-
γαρό του Μαζεύτηκαν ἄ-

μέσως ὅλοι οἱ ἐπίσημοι καὶ
ἔτρεξαν στήν κρεβατοκάμα-
ρα τοῦ ἀρχοντα, ἀγουροξι-
πημένοι, με τὰ νυχτικά
τους κι' αὐτοί, καὶ ρώτη-
σαν:

— Τί συμβαίνει, ἀρχον-
τά μας;

— Τί νὰ συμβαίνει; Μὲ
φάγανε οἱ φύλλοι!..

— Οἱ φύλλοι; ἀπόρησαν
οἱ ἀνθρώποι. Μὰ πάντοτε
εἶχαμε φύλλους ἐδῶ μέσα,
ἀρχοντά μας!

— Ναί, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ
φύλλοι πού με φάγαμε ἀπο-
ψε ἦταν ἄλλοι φύλλοι.
Φύλλοι ἐχθρικοί!

— Φύλλοι ἐχθρικοί;

— Ναί, χαραιοφαγίδες!

Γιατί οι δικοί μας φύλλοι, πίνουνε τὸ αἷμα μου μὲ διάκρισι, ἐνῶ οἱ ἀποψινοὶ φύλλοι τὸ πίνουνε μὲ μανία, μὲ μῖσος, σὰν ἐχθροί! Δές τε τί φουσκάλες μοῦ σηκώσανε!

Κι' ὁ ἄρχοντας ἀνασήκωσε τὸ κεχρικό του κι' ἐδείξε τὰ τοιμπήματα τῶν φύλλων.

Ἕνας ἀξιωματικός, κύτταζε τὰ σημάδια προσεκτικά καὶ μὲ ἐμπειρο μάτι καὶ εἶπε:

— Βέβαια! Εἶναι σανερό! Αὐτοὶ οἱ φύλλοι ἤρθανε ἀπὸ τὸ γειτονικὸ κράτος. Εἶναι φύλλοι ποὺ δρίσκονται στὸ χωριὸ ποὺ εἶναι κοντὰ στὰ σύνορα...

— Πόλεμο ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ! φώναξαν ὅλοι.

— Μὴν εἴσθε ἡλίθιοι! φώναξε ὁ ἄρχοντας. Ἄν κάνουμε πόλεμο μ' αὐτὸ τὸ χωριό, ἀναγκαστικά ὁ πόλεμος θὰ ἐπεκταθῇ σὲ ὅλη τὴν γειτονικὴ ἐπικράτεια, καὶ θὰ ὀρμήσουν ὅλοι κατεπάνω μας!

— Κ' ὁμῆς τί θὰ κάνουμε; Ἐχομε τὸν καλύτερο στρατό

— Ἐν τάξει. Πόλεμο, λοιπόν, σὲ ὅλη τὴν ἐπικράτεια τοῦ γειτονικοῦ κράτους, συμφώνησε κι' ὁ ἄρχοντας

Καὶ πρόσθεσε:

— Καὶ νάχετε τὸ νοῦ σας! Μὲ τίς συμμαχίες ποὺ ἔχομε, μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ

παγκόσμιος πόλεμος!

— Ἄς γίνῃ! φώναξαν ὅλοι.

— Ναί, ἀλλὰ ἡλίθιοι, φώναξε ὁ γερο-ἄρχοντας. Μὲ τί ὅπλα θὰ κάνουμε ἕναν τέτοιο πόλεμο;

— Ἐχομε ἐκεῖνα ποὺ μᾶς χάρισαν οἱ συμμαχοί μας!

— Αὐτὰ μᾶς τὰ δώσανε, γὰρ ἦτανε ὅλα σκουριασμένα καὶ ἀχρηστά!

— Θὰ φτιάξουμε ὅπλα! Ἐχομε καλοὺς σιδηράδες ἐδῶ ποὺ μποροῦν νὰ μᾶς φτιάξουν!

— Τρέξτε, λοιπόν, καὶ παραγγεῖλετε ὅσα ὅπλα χρειάζονται. Πρὸ παντός, σπτόθες γιὰ τὸ ἵππικό! φωνάζει ὁ ἄρχοντας.

— Τί νὰ τίς κάνουμε τίς σπάθες, ἄρχοντά μας; φωνάζει ἕνας στρατηγός. Τὰ ὅπλα δὲν εἶναι πεταλωμένα!

— Καὶ γιατί δὲν εἶναι πεταλωμένα;

— Γιατί ἔχομε μὲν πέταλα, ἀλλὰ δὲν ἔχομε καρφιά.

— Πηγαίνετε, λοιπόν, νὰ παραγγεῖλετε καρφιά γιὰ πέταλα στοὺς σιδηράδες...

*

Τρέχουν ὅλοι στοὺς σιδηράδες, τοὺς ξυπνοὺν καὶ τοὺς λένε.

— Πρέπει ὡς αὐρὸ τὸ πρωῒ, νὰ ἔχετε ἐτοιμάσει ἑκατὸ χιλιάδες καρφιά γιὰ πέταλα!

— Τρελλαθήκατε; λένε οἱ ταχνίτες. Οὔτε χίλια δὲν μπορούμε νὰ ἐτοιμάσουμε!

Τοὺς λένε οἱ ἄλλοι:

— Ἄν δὲν ἐτοιμάσετε ἀκριδῶς ἑκατὸ χιλιάδες καρφιά ὡς τὸ πρωῒ, θὰ χάσετε τὰ κεφάλια σας! Ἐμπρός! Ἀρχίστε ἀμέσως!

Τί νὰ κάνουν οἱ φτωχοί, ἀρχίζουν νὰ φτιάχνουν καρφιά.

Φεύγουν ὅλοι καὶ πάνε στὶς ἀποθήκες νὰ μετρήσουν τὸ ὑπολοιπὸ πολεμικὸ ὑλικό. Στὸ μεταξύ, οἱ σιδηράδες δούλευον συνέχεια ἄλλὰ, ὡς τὴν ἄλλη μέρα τὸ μεσημέρι, εἶχαν φτιάξει τριαντα ἕξη καρφιά. Λογάριασαν πὺς ὡς τὸ πρωῒ, τὸ πολὺ θὰ ἔφτιαχναν διακόσια.

— Ἔτσι κι' ἄλλοιῶς εἶπαν, τὰ κεφάλια μας θὰ πέσουν. Γιατί νὰ κουραζόμαστε ὀδίκᾳ;

Πετάνε, λοιπόν, τὰ συνεργάτους, κάθονται καὶ περιμένουν νὰ τοὺς κόψουν τὰ κεφάλια!

*

Πάνω ποὺ κάβησαν, ἀκούουν νὰ ἔρχονται μὲ φωνές, ὅλοι πάλι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἄρχοντα

— Ἐφτασε ἡ τελευταία μας ὥρα! εἶπε ὁ ἕνας σιδηρὰς στὸν ἄλλον

Δὲν πρόλαβε νὰ τὸ πῇ, καὶ ὀρμεῦν στὸ σιδηράδικο.

— Τί κάνετε αὐτοῦ; τοὺς ρωτοῦν.

— Καρφιά!

— Παρατήστε τὰ καρφιά καὶ φτιάχτε πέταλα!

— Πέταλα;

— Ναί, γιατί καρφιά

δρῆκαμε πεταγμένα στὶς ἀποθήκες, ἀλλὰ τὰ πέταλα τὰ πούλησαν αὐτοὶ ποὺ φύλαγαν τίς ἀποθήκες. Φτιάχτε, λοιπόν, πέταλα. Κι' ἂν ἔχετε φτιάξει ἑκατὸ χιλιάδες πέταλα ὡς αὐριο τὸ πρωῒ, τὰ κεφάλια σας θὰ πέσουν ὅπωςδῆποτε! εἶπαν καὶ φύγουν ὅλοι.

— Τώρα μάλιστα! λέει ὁ ἕνας σιδηρὰς. Δὲν μπορούσαμε νὰ φτιάξουμε καρφιά, γὰρ ἦταν τόσα δὲ μικρά, καὶ θὰ φτιάξουμε τὰ πέταλα, ποὺ εἶναι ἑκατὸ φορές μεγαλύτερα!

Ἦστώσα, παρατᾶνε τὰ καρφιά καὶ ἀρχίζουν νὰ φτιάχνουν πέταλα.

Δούλεψαν ὡς τὸ βράδυ, καὶ εἶχαν φτιάξει καμμιά πενηνταρία πέταλα. Κι' ἀκούνε πάλι, ποδοβολητὰ καὶ φωνές.

— Πας λένε, τώρα δὲν τη γλυτώνουμε!

Ὀρμοῦν ὅλοι πάλι μέσα καὶ φωνάζουν:

— Τί φτιάχνετε αὐτοῦ,

— Πέταλα!

— Βρέ, τί νὰ τὰ κάνουμε τὰ πέταλα; Τὰ ἄλογα ὅλα τὰ δρῆκαμε ψόφια ἀπὸ τὴν πείνα! Οἱ κλέφτες οἱ σταυλίτες, πούλησαν ὅλη τὴν βρώμη, κι' ἄφησαν τὰ ζῶα νηστκό!

— Καὶ τί θὰ φτιάξουμε τώρα; ρωτοῦν οἱ σιδηράδες.

— Ἀφοῦ δὲν ἔχομε ἵππικό, θὰ πολεμήσουμε μὲ τὸ πεζικό. Φτιάχτε, λοιπόν, χα-

τζάρια! *

— Χατζάρια:

— Ναί. Κι' αν ως το πρωί δεν έχετε φτιάξει εκατό χιλιάδες χατζάρια, τα κεφάλια σας αυτή τη φορά, σίγουρα θα πέσουν!..

*

Παρατάνε, λοιπόν, οι φτωχοί, τα πέταλα, κι' αρχίζουν να φτιάχνουν χατζάρια. Δούλευαν όλη τη νύχτα, και όταν λάλησε ο πρώτος πετεινός και κατάλαβαν πως ξημέρωνε, μετράνε τα χατζάρια που είχαν φτιάξει, και τα βρίσκουν πενήντα έφτά!

— Πάει, τώρα χαθήκαμε! λέει ο ένας σιδεράς. Όπου να ναι θαρθούν και τα ψέματα πιά τελείωσαν!

— Άλλοίμονό μας! λέει και ο άλλος σιδεράς.

Δεν είχαν τελειώσει την κουδέντα τους, κι' άκουνε πάλι φωνές και φασαρία.

— Έρχονται πάλι όλοι.

— Τί φτιάχνετε; ρωτάνε τους δύστυχους ανθρώπους.

— Χατζάρια!

— Παρατήστε τα χατζά-

ρια και τα καρφιά και τα πέταλα, τους λένε.

— Και τί να φτιάξουμε;

— Τίποτα. 'Ο πόλεμος δεν θα γίνει!

— Δεν θα γίνει;

— Ναί, δεν θα γίνει. Γιατί ο γιατρός που εξέτασε τον άρχοντά μας, είπε ότι οι φουσκάλες δεν ήταν από τους ψύλλους, αλλά σπυριά από ψώρα!

— Ψώρα;

— Ναί. Κι' αυτή η ψώρα, λέει ο γιατρός, ήρθε από ζήλεια!..

— Από ζήλεια;

— Ναί, γιατί ο άρχοντάς μας ζήλευε το γεγονικό κράτος, όπου οι άνθρωποι δεν πεινρούν, και την έπασθε! Δεν έχεις άκουσει που λένε ενάντην ή ζήλεια ψώρα;

— Και τώρα τί θα γίνει; ρωτάνε μ' ένα στόμα οι δύο σιδεράδες.

— Μια φορά, πόλεμος δεν έα γίνει, και θα περάσουμε όλοι μας καλά!

Και πραγματικά, περάσανε αυτοί καλά κι' έμεις καλύτερα.

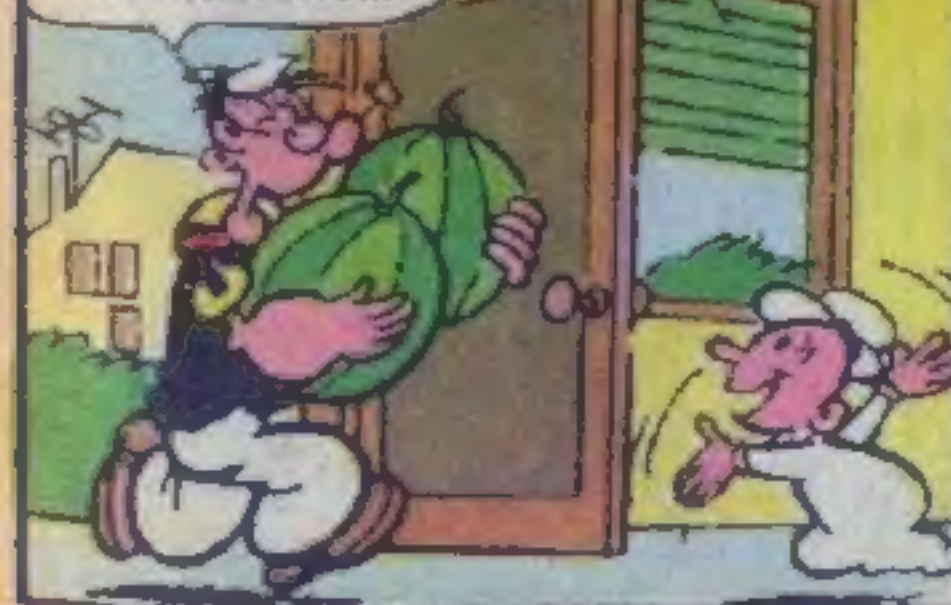

ΧΕ-ΧΕ... ΑΓΟΡΑΣΙΑ ΑΥΤΑ ΤΑ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΡΠΟΥΖΙΑ ΣΕ ΚΑΛΗ ΤΙΜΗ! ΕΚΑΝΑ ΚΑΛΗ ΑΓΟΡΑ!...

ΚΑΡΠΟΥΖΙΑ ΓΙΑ ΑΡΣΗ ΒΑΡΩΝ

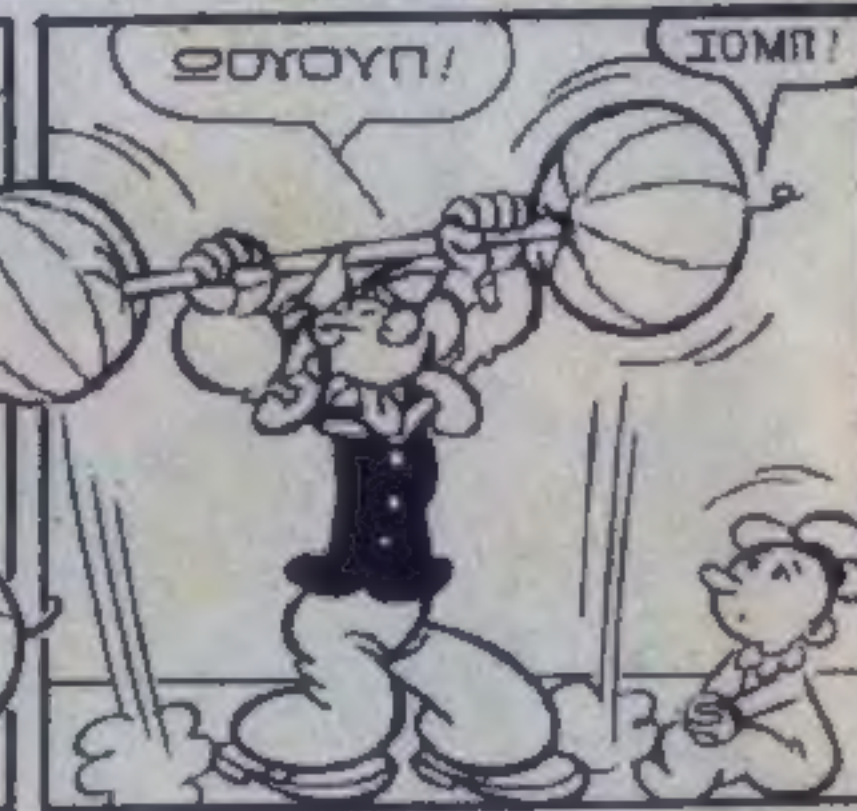
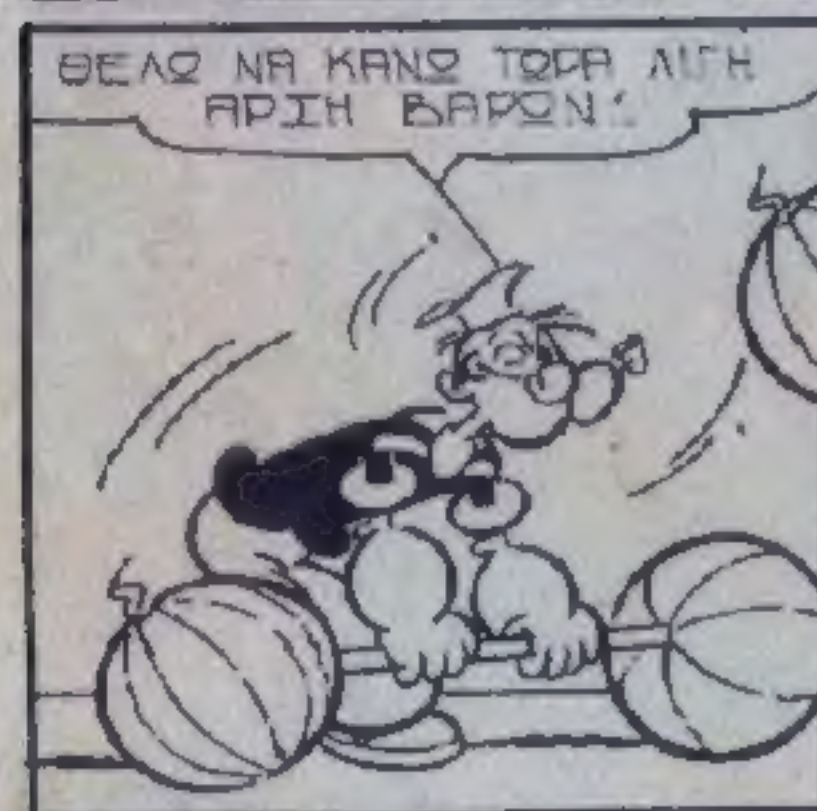

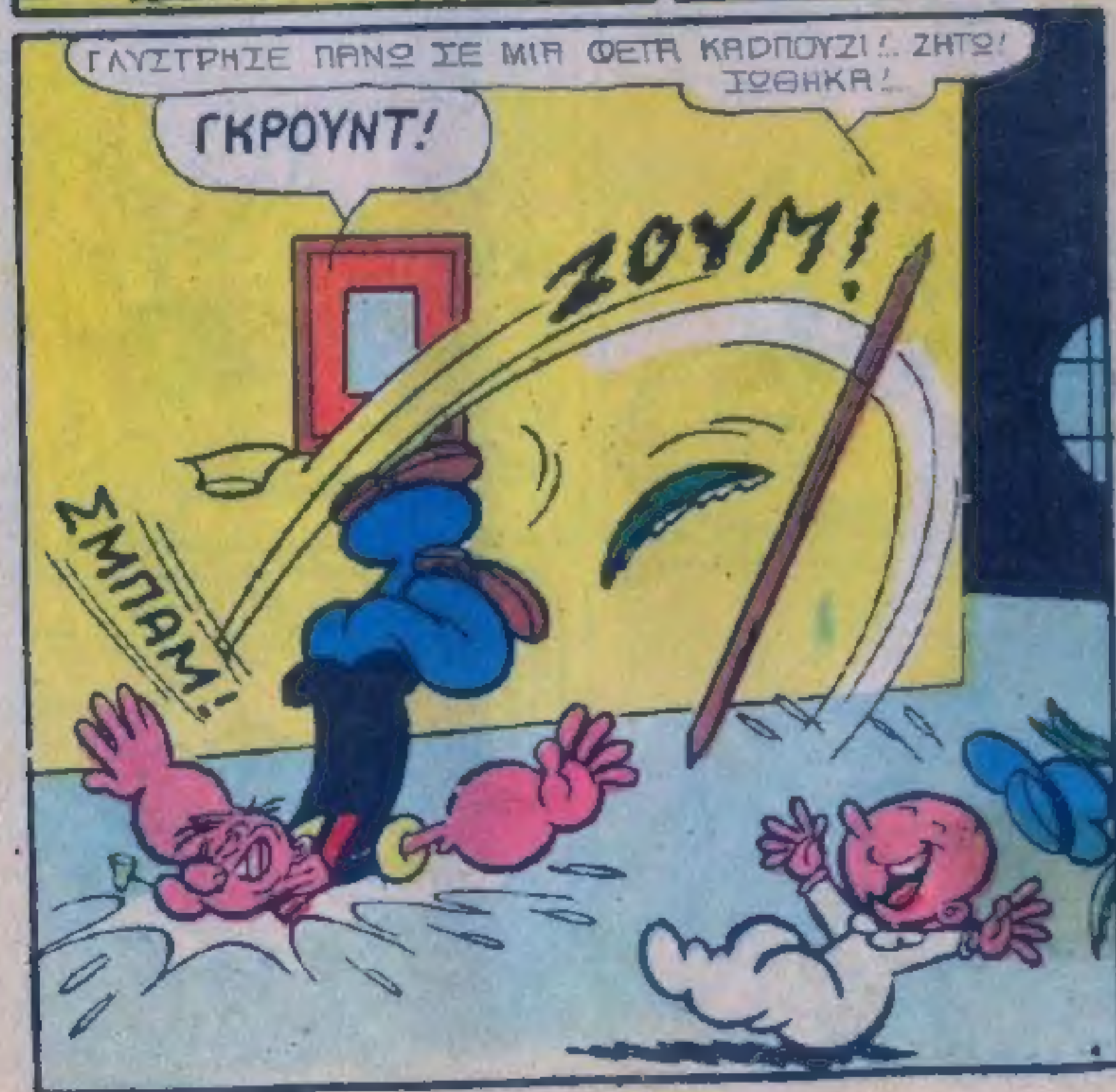
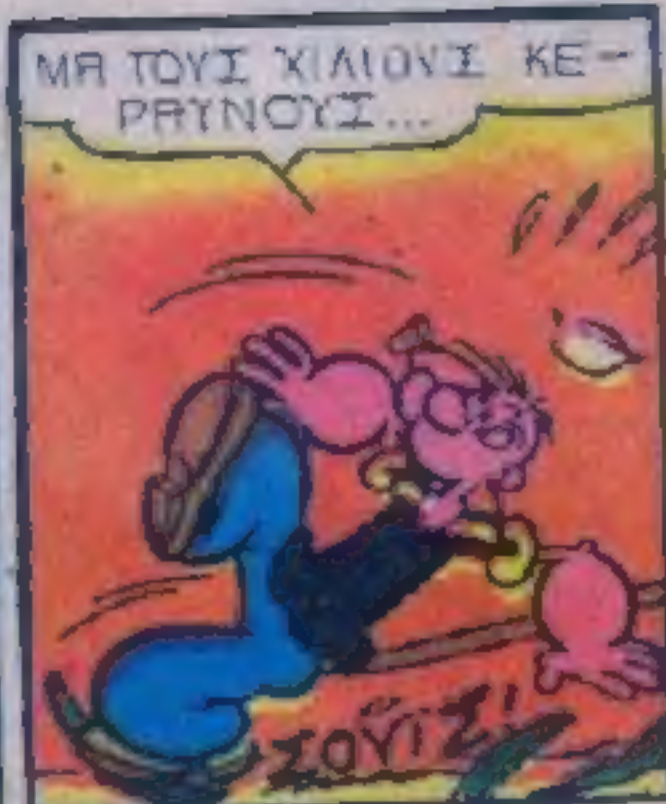
ΖΗΤΩΣ!.. ΜΟΥ ΕΦΕΡΕ ΚΑΡΠΟΥΖΙΑ!..
ΝΑΙ!.. ΕΙΝΑΙ ΔΥΟ ΚΑΡΠΟΥΖΙΑ...

ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΣΕ ΝΑ ΡΕΒΥΘΟΥ-ΛΗ ΜΟΥ!..
ΓΙΑ ΠΟΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΤΕ?

Είναι τα
καλλήτερα
για
οφθους

Ζητείστε
τα από
όλα τα περίπτερα

ΚΥ-
ΚΛΟ-
ΦΟΡΗΣΕ

Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ
ΜΠΑΓΚΣ
ΜΠΑΝΝΥ

και η παρέα του!

Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ